NĂM THỨ MƯỜI LĂM. — SỐ THỨ 3033 MỖI SỐ : 0$04 NGÀY THỨ NĂM 28 AVRIL 1927

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DÉPOT LÉGAL
•INDOCHINE•
Nº 6414

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao	8$00	4$60	2$00	1$00
Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	9.00	4.50	2.25	
Ngoại-quốc	14.00	7.00	3.50	
Các làng và các công-sở	10.00	5.00	2.50	

Hạn mua báo cứ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng
Các ngài mua báo xin gửi trả cho tiền trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction
doivent être adressées au directeur
68, Rue Jules Ferry, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique :
TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
TÉLÉPHONE Nº 180

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion. . . . . . 0$30 le c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . . 0$20 la ligne

Việc hộ-sản ở nước ta

Sản dục là một sự rất hệ trọng, không những là có quan-hệ đến tính mệnh của cả mẹ lẫn con trong khi sinh nở mà thôi, mà đến sự khỏe mạnh và sự yếu đau suốt đời của hai người, cũng đều quan-hệ ở khi ấy. Nói về phần người mẹ (nhất là những người mới ở cữ con so, chưa từng sự sản dục bao giờ), vẫn biết rằng sinh nở là một việc tự nhiên của tạo hóa, là một việc rất thường ở trên đời, nhưng tự mình đã chưa từng trải bao giờ, mà lại không nhờ ai giúp đỡ được, thì tài nào cho khỏi trăm sự sợ nghìn sự lo; tục-ngữ ta có câu « Giai vượt bể có chúng có bạn, gái vượt cạn một thân một mình », thật là đúng cái cảnh khó khăn và cái lòng lo sợ của người đàn bà trong khi sản dục. Lại còn thế này nữa, tật bệnh của đàn bà, phần nhiều là bởi sự sinh nở, cái tiếng bệnh hậu-sản ở xứ ta, đã hầu thành ra một thứ bệnh chung của bên nữ-giới, lại là một việc đáng ghê sợ biết chừng nào. Nói về phần người con, khi mới lọt lòng mẹ ra, khí lực còn non, tạng phủ còn yếu, nếu sự nâng đỡ không được cẩn thận tinh tường, thì sai một li đi một dặm, không những là sự sống với sự chết chỉ cách nhau một gang tay mà suốt đời khỏe mạnh hay là ốm yếu, cũng phần nhiều từ buổi ấy mà gây nên. Giúp đỡ cho người mẹ và tắm rửa cho người con, toàn trông cậy vào người đỡ, người đỡ thật là cầm tính mệnh của bao nhiêu người ở trong tay, nghề đỡ đẻ chẳng phải là một nghề rất cần thiết và rất quí báu ở trong xã-hội ư? Thế mà theo thói quen của ta xưa kia, thì cứ khinh bỉ là nghề hèn, người có học thức không ai chịu để ý đến, phó mặc mấy mụ già vô học, chỉ nghe hơi học lỏm, theo lối cũ mà làm liều. Đó thật là một tục rất dại mà sinh hại rất to, mà xưa kia vẫn không mấy người xét đến.

Từ ngày chính-phủ Bảo-hộ đem y thuật bên Thái-tây truyền bá sang xứ ta, mở trường học để rèn tập người làm thuốc, mở nhà thương để cứu chữa cho người đau, lại mở ra trường cô đỡ để rèn tập lấy người làm nghề đỡ đẻ. Vào khoảng mười mười lăm năm nay, ở các nơi thành phố và các nơi tỉnh lỵ, trừ nhà dục anh của nhà nước ra, lại các nhà dục-anh của người tư mở ra cũng một ngày một nhiều; ở các chốn thôn quê, nhà dục anh cũng đã thấy lắm nơi có, cũng đã có các cô đỡ của nhà nước bổ về để trông nom. Hiện cũng đã nhiều người tin dùng, khi sản dục đã tìm đến nhà dục-anh, mà các mụ già vô học mượn nghề đỡ đẻ để làm kế sinh nhai, tất phải ế hàng mà một ngày một ít. Y-thuật của Thái-tây đã rất là tinh tế, cái gì cũng xem xét đến nơi, con mắt từng trông thấy rõ ràng, chớ không phải đoán phỏng nói mò như ta trước, mà về môn sản dục, lại rất là cẩn trọng, rất là tinh tường, hiệu nghiệm thật đã sờ sờ ra ở trước mắt. Từ nay về sau y-thuật của Thái tây truyền bá một ngày một rộng, người tin dùng một ngày một nhiều, ở các nơi xa lánh, các làng lần lượt cải lương, nhà dục-anh sau này, chắc sẽ cũng với trường học và nhà thương mà mở ra khắp cả, cô đỡ của nhà nước bổ về khắp mọi nơi, cái nghề đỡ đẻ cẩu-thả quàng xiên của ta, chắc cũng có ngày bỏ hết được; đến khi ấy thì cái công hiệu của y-thuật Thái-tây mới thật là phổ cập, cái nỗi tật bệnh yếu trát của người Nam cũng bớt đi được nhiều, đó thật là một mối hi-vọng chung cho cả dân-tộc Việt-Nam, mà cũng có ngày có thật được.

Có người nói: « Sản dục là cái cơ huyền-diệu của tạo hóa, là một việc tự-nhiên, như cái hoa đến tuần thì nở, như cái quả chín đến thì rụng, không cần phải sức người xen vào cho lắm. Theo tục quen ở xứ ta xưa kia, việc hộ-sản vẫn rất là cẩu-thả, không có trường học, không có thầy dậy, những người có học-thức không chịu để ý đến, cứ phó mặc một bọn mụ bà học mót lẫn nhau, rồi theo lối mà làm, để tìm phương sinh hoạt. Nhưng xét ra cho kỹ, thì những người ấy tuy không có học thức, mà vì từng trải đã nhiều, làm lắm cũng thành ra tinh thạo, trăm hay không bằng tay quen, quả như câu cửa miệng của ta thường nói. Chẳng có thế mà dân-tộc Việt-Nam sinh trưởng ở đất nước này, đã mấy nghìn năm nay, vẫn đẻ vẫn nuôi, số người vẫn ngày thêm đông đúc. Còn như cái nỗi tật bệnh yếu trát, là cái tai hoạn chung của cả loài người, không mấy người mà tránh khỏi. Nếu bảo rằng sự tật bệnh của người ta, phần nhiều là vì cách hộ sản không được tinh tường không được cẩn thận, thế thì sao các ông già bà cả, người trước lớp chúng ta, phần nhiều khí lực mạnh, tinh thần tốt, thường được khỏe lâu và sống dai, chắc lớp người sau này không thể bằng được, thế thì cách hộ sản tưởng cũng không lấy gì làm cần thiết cho lắm ».

(Còn nữa) H. T. B.

Điện-tín Đông-dương

Saigon ngày 26 avril 1927

Việc giống thóc

Một hội-đồng sắp họp để xét các khoản nên thi-hành để sửa sang việc giống thóc ở Nam-kỳ, cách làm thóc gạo, và việc đem thóc gạo xuất cảng.

Vinh ngày 26 avril 1927

Việc ngân hàng

M. Seitert, chủ-nhiệm chi điếm ở Hanoi của nhà Trung-Pháp ngân hàng có đi qua Vinh để xét việc đặt một chi điếm ở Vinh. Việc kinh tế ở tỉnh Nghệ-an mở mang lên nhiều, nên ở Vinh cần có một nhà ngân hàng lắm. A. R. I. P.

Vô-tuyến-điện

Ngày 25 avril 1927

Nước Pháp

Khánh thành đài kỷ niệm

Nhân dịp khánh thành đài kỷ niệm trận vong chiến sĩ về đạo binh đông phương ở Marseille, đại-tướng Gouraud đọc diễn văn có ca tụng cái lòng nghĩa khí của quân lính thuộc-địa mà đại tướng sai-phái ở Dardanelles; đại tướng nói: nghĩ đến tấm lòng nghĩa khí ấy, thì thấy cái [illegible] thuộc địa, là nhân dân biết ơn nước Pháp về công việc khai-hóa của nước Pháp, càng đáng khinh bỉ lắm vậy.

Khánh thành sông đào Rove

Quan Giám quốc Doumergue đọc diễn văn tại lễ khánh thành sông đào Rove có nói: những tài nguyên của nước Pháp muốn khai phát để được ích lợi cho nước Pháp và cho nhân loại, là cái tang chứng rằng nước Pháp rất yêu chuộng cuộc hòa-bình, hết sức bồi đắp cho cuộc hòa-bình trong các cơ quan quốc tế, một lòng chăm chỉ bảo thủ bờ cõi cho được bình yên, và giữ một binh gia đủ dùng để bảo hộ cho bờ cõi khỏi bị xâm phạm. Quan giám-quốc có nói lòng nguyện vọng của nước Pháp vốn là hòa bình, mục đích chỉ muốn làm cho nước Pháp là một nước buôn bán quá vững lên, nên mới mượn đường sông Rhône và các sông khác mà nối cửa bể Marseille với miền Bắc-Âu và Trung-Âu.

Về bài diễn văn của quan tổng trưởng bộ nội vụ tại Alger

Báo *Humanité* có đăng một bài công kích kịch liệt M. Albert Sarraut về bài diễn văn của ông đọc tại Constantine, và lại có dọa rằng đảng cộng-sản sẽ báo thù.

Hội liên hiệp các viên tòng sự các công sở

Hội liên hiệp các viên chức tòng sự các công sở ở các quận đã họp kỳ hội thành lập do M. Léon Jouhaux chủ tọa; viên tổng thư ký hội tổng liên hiệp lao động có bày tỏ mọi lẽ rằng các viên chức dự vào hội tổng liên hiệp lao động tỏ chứng rằng ý các viên chức muốn bảo hộ các quyền lợi của mình riêng về đường hội đảng, chứ không can thiệp đến việc chánh trị.

Tại hội liên hiệp cộng sản xã hội

Tại cuộc hội nghị của đảng liên hiệp cộng sản xã hội đã đồng thanh ưng chuẩn một khoản quyết nghị không liên hợp với đảng xã hội.

Nước Đức

Các chánh đảng xung đột nhau

Tại một cuộc hội nghị của đảng bông hát nước Đức, một bọn cộng sản có gây nên một việc xung đột nhau, sau thành ra hai bên sắp hàng chiến đấu với nhau.

Nước Lithuanie

Đảng cộng-sản dự bị một cuộc khởi loạn, nên chánh phủ đã có nghị thiết quân luật.

Nước Áo

Việc bầu cử

Kết quả việc bầu cử hội đồng quốc nghị: các đảng tư bản: 79 vị; đảng xã hội: 67 vị; đảng địa chính: 6 vị. Còn thiếu 13 vị nữa, chưa có tin tức. Tình thế ở nghị viện vẫn như cũ; các viên lãnh tụ các đảng lại được tái cử, cùng tất cả các quan thượng thư có chân nghị viện.

A R I P

Các tin lạ trong thế-giới

Một cuộc hội nghị kỳ khôi

Ở Hoa-kỳ mới có một cuộc hội nghị kỳ khôi. Bao nhiêu những người hói tóc tại các thành-phố Hoa kỳ đã kết liên thành hội, và mới đây đã cử đại-biểu đến Bridgeport để ấn định điều lệ.

Nghe đâu ai có hói hẳn, không còn sợi tóc nào mới được vào hội.

Chẳng biết những người vào hội ấy, thì mục-đích là để bảo thủ cái quyền lợi gì.

[illegible] một bệnh kỳ khôi

Người ta thường nhạo báng những cách rao hàng kỳ khôi của người Hoa-kỳ. Độc giả xem lời cáo bạch sau này, thì rõ lời nhạo báng ấy không phải là quá đáng vậy.

Lời cáo bạch rằng: « Người cứ đem tiền cho gái hoài, thực đáng đem vào một nhà điên, hay một nhà thương. Hiện ở Few-York có nhiều người hay tặng quà cho vợ mình hay vợ người một cách dại dột. Vậy tôi xin khuyên các người ấy đến trị bệnh tại nhà thương của tôi ở vào một miền rất đẹp. Còn 60 phòng đi không. Tôi chắc quý khách theo cái phương pháp của tôi sẽ trị được hẳn cái bệnh mê gái ».

Một câu truyện về ông Louis Andrieux

Ông Louis Andrieux đã từng làm bảo an cục trưởng, đại sứ, thứ dân nghị viện, biện lý, mới đây 86 tuổi lại đỗ tiến-sĩ khoa văn-chương, nhưng ông cũng chưa cho ông là được cái quyền dưỡng lão.

Mới đây ông đến chơi thứ dân nghị viện, các chỗ bè bạn sẽ có khen ngợi ông về bài văn tiến-sĩ, ông có nói:

Tôi định dạy học mấy năm, rồi đến năm 1928 lại sẽ ứng cử thứ dân nghị viên.

Có người hỏi: Thế ông không thích ứng cử nguyên-lão nghị-viên ư?

Ông đáp: Không, nguyên lão nghị viện là cho những người nhiều tuổi chứ!

Một trường học trên bể

Báo *Revue Universitaire* đăng tin rằng ở Hoa-kỳ mới tổ chức trường học trên bể. Chiếc tàu dùng làm trường học tên là tàu *Ryndam* đã khởi hành ở Hoa-kỳ đi vòng thế-giới, đem đi bốn trăm năm chục học-sinh lớn nhỏ đủ các hạng. Trong tàu có lớp học, có phòng thí nghiệm, có thư viện, có nơi thao luyện v. v. Khi ở dưới tàu học-trò cũng học tập như ở trên bộ, tới mỗi bến, thì gặp sách lại lên bộ, và quan sát sự vật, nghe đâu tàu định đỗ ở các cửa bể lớn của ba chục nước, như vậy thì học trò đi xong một lượt mà trở về xứ sở mất được quan sát nhiều sự vật hay.

Việc Trung-hoa

Ngày 21 avril 1927

Bạch-sùng-Hi với báo-giới

Ngày 16 avril Bạch-sùng-Hi có mở tiệc đãi các báo Trung-hoa và ngoại quốc. Bạch có nói đảng cộng-sản nắm giữ lấy chính-phủ quốc-dân và Trung-ương đảng bộ kêu gọi nên cái nạn chiến tranh về giai cấp để làm cho ly-gián mấy người lãnh tụ cách mệnh là Tưởng-giới-Thạch, Uông-tinh-Vệ và Hồ-hán-Dân. Nghe đâu đảng ấy sắp sửa thí nghiệm thi hành chủ nghĩa cộng sản ở Lễ lăng. Cho nên hiện nay các tỉnh Giang-tô, Chiết-giang, Quảng-đông, Quảng-tây và Phúc-kiến đều hết sức tảo trừ đảng ấy. Bạch lại nói chỉ có chủ nghĩa Tam-dân là có thể trị được Trung-quốc mà thôi.

Về việc khám xét ở sứ quán Nga

Những văn kiện bắt được ở sứ quán Nga hiện sở cảnh-sát Bắc kinh đã thứ đệ đem tuyên bố, lại tuyên bố các danh sách các người trong đảng cộng sản nữa. Trong các văn kiện ấy có một cái nghị-án nói về quân tình các nơi ở Bắc-phương. Lại có cả bức thư tuyên ngôn nói rằng công nhân nên dự vào đảng cộng-sản, chứ không nên dự vào đảng quốc dân.

Lãnh tụ đảng cộng-sản Trung-hoa là Lý-đại-Chiêu hiện còn bị giam. Lâm nên khoan trị, nhưng Trương không nghe. Dương có lấy tư cách cá nhân đến ngục thăm Lý. Có ý muốn nhân đó để hòa-hoãn cuộc chiến tranh của Nam-phương và Bắc-phương.

(*Dịch báo Tàu*)

Ngày 25 avril 1927.

Chánh phủ Quảng-châu với đảng cộng sản

Quảng-châu. — Chánh-phủ Quảng châu hạ lệnh thi-hành các phương sách rất nghiệt để trừ cái phong trào cộng sản, và trục bọn cộng-sản phiến loạn ra ngoài bờ cõi Trung-hoa.

Tình hình Hán-khẩu

Thượng-hải. — Ở Hán-khẩu có điện đến rằng nhân dân Trung hoa một ngày một thêm lo sợ, hạng trung lưu bỏ tỉnh thành mà đi; tại các phố Trung-hoa có mấy cửa hàng bị cướp.

Chánh-phủ Hán-khẩu có tuyên bố rằng từ giờ việc chiến tranh ở các mặt trận sẽ do một hội-đồng quan binh chủ trương, còn chức tổng tư lệnh bãi đi.

Việc Nam-kinh

Quảng châu. — Liệt-cường đã đưa một bức thư thứ hai phản kháng về việc Nam-kinh. Nếu thư đáp lại không được như ý, thì liệt-quốc sẽ tỏa cảng sông Dương-tử.

(*Dịch báo Tây*)

Ngày 25 avril 1927

Tình hình Thượng-hải

Thượng-hải. — Tình hình ở Thượng hải vẫn yên.

Trần-hữu-Nhân ở Hán-khẩu

Thượng-hải. — Tại Hán-khẩu Trần hữu Nhân đã trù tính các phương sách phòng thủ đối với Tưởng-giới-Thạch, vì Tưởng hình như muốn đến đánh Trần.

Tưởng-giới-Thạch với đảng cộng sản

Bắc kinh. — Tưởng-giới-Thạch đã bắt đầu trừ binh gia cộng sản ở Vu-hồ.

Một tin về Phùng-ngọc-Tường

Bắc-kinh. — Nghe đâu Phùng-ngọc-Tường định bỏ đảng quá khích mà theo về Tưởng-giới-Thạch.

A. R. I. P.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Nhờ quí-báo chỉ bảo cho tôi việc sau này:

Bác tôi vì không có con trai, nên khi mất trong họ lấy tôi làm thừa-tự. Bác tôi có để lại một cái nhà thờ làm hương-hỏa. Nay vì nhà ấy đổ nát, chỉ còn ít gỗ gạch, tôi lấy về làm nhà ở trong khu đất riêng của tôi thì có được không? Như thế tôi có phải dựng nhà khác làm nhà thờ không?

LỜI ĐÁP. — Ông đứng thừa-tự cho bác ông, thì cái chức-vụ của ông đối với việc thừa-tự ấy thế nào đã có hội-đồng gia tộc trông nom, vậy ông phải xin với trưởng-tộc họp hội-đồng gia-tộc ấy mà bàn định có nên làm lại nhà thờ hay không làm ở chỗ ấy hay là dời đi nơi khác, chứ tự ý ông, ông không được lấy vật liệu mà đem làm ở đất tư.

Hội-đồng bàn định thế nào phải làm biên-bản có chữ ký cả những người đến dự hội-đồng, rồi ông xin trưởng-tộc giao cho ông một bản sao có chữ ký thị thực. Hội-đồng gia-tộc, nên nhớ rằng cả đàn bà cũng được dự nghị y như đàn ông.

Ph. h L.

VĂN UYÊN

[illegible]
Xa nghe trống điểm thùng,
Tí tách sương gieo hạt,
Vừng đông lóe bóng hồng.
Trẻ con oe oe khóc.
Người lên tỉnh giấc nồng.
Rộn đường người đi lại,
Vui nhất là nhà nông
Vai vác bừa hăng thịnh,
Tay dắt trâu thong dong,
Cả đàn bà con trẻ,
Cũng rầm rập ra đồng,
Ruộng ai người ấy xuống.
Cười hát ran tứ-tung,
Tự do ngày ba bữa.
Mặc sức ta vẫy-vùng,
Lợi danh không phiền lụy,
Cảnh thú nào sánh cùng.

Sinh-đồ Nguyễn-văn-Long.

Tiễn bạn về Nam-kỳ

Nước non, non nước rộng bao là,
Nam, Bắc đôi nơi vẫn giống nhà.
Giăng gió sớm khuya đành vắng bạn,
Bèo mây tan hợp há riêng ta.
Bâng khuâng trong dạ sầu ai ở,
Giục giã lên đường ngại khách xa.
Muôn dặm tiễn đưa lời tống biệt,
Nhớ ta, ta nhớ, nhớ chăng là . . . .

Lý-ứng-Xuân.

Bạn gái nhắn tìm nhau

Em ơi! đi đâu chẳng báo nhau câu,
Một thân bồ liễu lạnh lùng em nương tựa vào ai?
Thương em chị những tư hoài,
Đông Tây Nam Bắc ai người mà hỏi thăm em.
Em ơi! việc chi mà tủi phận hờn duyên,
Đường đi lạc lối em muốn tìm chỗ ẩm thuyền mà nương náu đó chăng?
Trải bao phen cười gió cợt giăng,
Tình duyên đoạn tuyệt em muốn quyết rứt sợi xích thằng đó em.
Đã bao phen hẹn ước tơ nguyền,
Nỗi niềm tâm sự đôi phen chị đã thân tình.
Lắng lo chị sẽ giúp cho được chóng thành,
Bỗng nhưng vô cớ một mình em bước ra đi.
Bất ngờ chị chẳng hiểu truyện chi,
Giở trong túi áo thấy vật gì em để lại làm tin.
Em đi để lại mối phiền,
Vật tin để đó khiến cho chị thêm đau lòng.
Tưởng nhớ em hạt lệ dòng dòng,
Khăn tay em tặng chị có phải để phòng những lúc gạt châu?
Em ơi! bây giờ chị biết tìm đâu.

Hương-Thu [illegible].

Hội trông giăng

Năm Ất-sửu mùa đông tháng tám
Giữa đêm rằm mở đám trông giăng.
Ai lên nhắn nhủ chị Hằng
Xuống đây vào hội cát đằng mà chơi
Rượu vài cốc khuyên mời khách chử
Bánh mấy mâm phượng múa rồng bay
Ngà ngà chén cúc giờ say,
Thơ ngâm kim cổ đèn bày tây đông
Sáo ngọc-địch vang lồng khúc nguyệt
Đàn kim thanh ríu-rít tiếng tơ
Sân đàn ngõ hạnh nhởn-nhơ
Kẻ trông cung quế người chờ bóng sao
Trên gác động gió ào ào thổi
Dưới đầm thanh giăng rõi rõ soi
Cùng nhau trong cuộc mua vui
Trông ra chẳng biết là trời rạng đông

Đề ảnh bạn

Vốn giòng thế-phiệt họ trâm anh.
Tuổi độ đôi mươi mái tóc xanh
Đầy đặn khuôn giăng nơi dạ cá
Thông minh khối tuệ chốn thiên đình
Phong tư tuấn nhã, mười phân vẹn
Diện-mạo khôi-kỳ, một nét thanh
Dám hỏi quan anh chi đứng đắn!
Khiến ai trông thấy ngẩn ngơ tình!

Thoại-phong, Ng-đ-Kinh.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ	25 độ
15 giờ	30 độ

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ	12 80
nhì,	12 10
ba,	11 60
Thóc hạng nhất,	7 30
Bắp ngô	7 90

Giá bạc. Kể từ ngày 27 Avril 1927 giá bạc ở kho Nhà nước định là 18 f. 00

Thời giá quốc trái :
Ngày 26 Avril 1927

5 %.	hoàn dần		70 f. 80
5 ½ %.	hoàn dần		92 f. 00
4 %.	vĩnh viễn	1917	66 f. 30
4 %.	»	1918	64 20
5 %.	»	1920	91 f 60
5 %.	hoàn dần	1920	89 f. 95
4 %.		1925	97 f. 80
5 %.	vĩnh-viễn		68 f. 60
5 %.		1915-1916	78 f. 95

Tin Vân-nam. — Cứ như bức điện-tín của quan Lãnh-sự Pháp ở Vân-nam-phủ gửi về phủ Toàn-quyền vừa rồi, thì hiện nay tình hình ở Vân-nam đã được yên-ổn rồi. Chính phủ đã thu phục được quyền hành, bọn giặc đã phải chạy trốn về miền Lĩnh-ngạn.

Khắp miền Vân-nam đều được yên tĩnh, dân Pháp ở đấy không phải lo ngại gì cả.

Nguyên-soái Hou có nói rằng về việc M. Patoux bị bắt cóc thì không ngại gì cả, hiện đương điều đình để tha về, và vẫn gửi lương-thực cùng thông tin tức cho M. Patoux được.

Còn M. Poli thì vẫn bị bắt, chứ chưa được tha như tin của Công-ty xe lửa Vân-nam đã tiếp được trước, nay quân giặc đã đem M. Poli đến Linhorgan. Hiện đang đương điều đình để tha cho M. Poli về.

Công-ty xe-lửa lại vừa tiếp được tin rằng hiện nay M. Patoux đương ở chỗ sách Ami-Tebéou chừng 30 km; và người cai ta vẫn đi theo luôn với chủ.

Người ta nói rằng quân giặc sở dĩ để M. Poli và M. Patoux mỗi người một nơi là vì bọn giặc phân làm hai đảng, mỗi đảng bắt một người.

Khắp miền Mông-tự và Vân-nam đều được yên ổn cả.

Một xu một số.
Hà-thành Ngọ-báo ra hàng ngày.
Bán lẻ mỗi số 0$01.
Đến 2 mai 1927 sẽ xuất-bản.
6.087

Các bà muốn nuôi con lấy, nên dùng bột PHOSCAO là thứ đồ ăn bổ và sinh sữa!

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu bào chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mà hỏi giá.

Chức thủ-hiến Quảng-châu-loan. — Nay đã có nghị-định cử M. Lacombe là quan cai-trị hạng nhất làm quyền thủ-hiến hạt Quảng-châu-loan cho đến ngày M. Rivet là thống-đốc thuộc-địa thủ-hiến thực-thụ đến nhận chức ấy.

Quan Thống-sứ đến thăm cụ Quận Hoàng. — Chiều hôm nay hồi 3 giờ, quan quyền Thống-sứ Bắc-kỳ Graffeuil có đi thăm cụ Quận Hoàng Tướng-Công.

Cuộc đánh số giúp dân bị lụt. — Như lời bản báo đã nói trước, cuộc đánh số lấy tiền giúp dân bị lụt, lẽ ra đến ngày 2 mai này thì mở, nhưng nay lại hoãn đến ngày 1er juin, vì hiện nay còn mấy nghìn vé ở Nam-kỳ và các tỉnh Bắc-kỳ còn chưa bán hết.

Cuộc công thải của thành phố. — Cuộc công-thải 1.200 000 đồng của thành phố Hanoi nay đã có nghị mở từ ngày 23 mai đến 15 juin.

Cuộc công thải ấy sở dĩ mở ngắn ngày như thế là vì hai nhà ngân-hàng Đông-dương và nhà ngân-hàng Pháp-Hoa đã định cho vay những 14.000 phiếu, là ngót một nửa số tiền định vay rồi.

Bệnh dịch tả. — Ngày 26 chết 10 người là ở Lương-sử, Yên-trạch, Cơ-xá, Nam, Thịnh-yên, ngoài bãi, đường Huế, Cổ-giám, Chanceaulme (chợ Đuổi), Thành-giám, An-giám mỗi phố một người và tám người ốm đưa xuống nhà thương Công-vọng.

Ngày hôm 26 vào hồi 12 giờ rưỡi Nguyễn-thị-Song, đi khâu nhà ở phố Chanceaulme bị bệnh tả. Sở vệ sinh đã cho đến tẩy uế nhà.

Các nhà ăn nước sông nên biết. — Trong một số báo trước, bản quán có nói rằng nhiều nhà vì sợ cái mùi *chlorure de chaux* trong nước máy mà phải lấy nước sông về ăn.

Nếu có người nhà đi gánh lấy về, chịu khó đánh phèn cho trong rồi *đun sôi* mà dùng thì hẫy nên dùng, nếu không có người nhà đi gánh lấy phải thuê hàng hai ba xu một gánh trong tả đấy. Các ngài không tin thì hãy đến mấy cái ao đầm ở sau dốc hàng Kèo ở sau nhà Đấu-xảo hay ở Lương-sử mà xem có thấy những người gánh nước thuê lấy nước ở đó giả làm nước sông không? mà họ muốn giả màu đo đỏ thì chỉ việc hòa thêm tí đất thó vào là đủ rồi. Các nhà hay thuê gánh nước sông, thử cho người đi theo gánh xem có thực thế không.

Sách mới xuất bản. — TẤM LÒNG KIÊN TRINH một tập chép bày sự tích, đây chỉ lấy nhan một sự tích đầu làm nhan sách mà thôi, của ông *Thanh trai* TRƯƠNG QUÍ BÌNH soạn riêng để bạn nữ-lưu xem. Ông Hàn-thần Đỗ-đình-Lương xuất bản. In tại Thanh-niên ấn quán, Hanoi. Khổ 0 m 12 + 0 m 15, giấy nhẵn, 196 trang, giá bán 0 p. 25.

Hội bảo-anh muốn cần một ông giáo đã có tuổi, hoặc đã về hưu rồi, để dạy những trẻ con trong Hội.

Ai muốn nhận dạy, xin lại hỏi M. TRỊNH-XUÂN-NGHĨA, 7 Rue du Chanvre, Hanoi. 7.010

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy gián lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi hẳng được như thế thì mới khỏi nhầm.

Bán tại hiệu bào-chế :
CHASSAGNE
59, Rue Paul Bert, Hanoi 3002

PHÒNG-THĂM-BỆNH
CỦA QUAN
Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET
Thương thụ đệ ngũ đẳng Bắc-đẩu bội-tinh.
Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tunis, Fez, Rabat, Casablanca Port-Saïd (Ai-cập) Huế.
Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai
Giờ thăm bệnh : Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ — chiều 14 — đến 17 —
KHÁM BỆNH : Giá 3 đồng một lần
XIN GIẤY LÀM-CHỨNG : Giá 1$50
Phòng thăm bệnh tại ĐƯỜNG GIA-LONG, 33.
GIÂY NÓI SỐ 226

TRUNG BẮC HỌC HIỆU
Hiệu-trưởng : PHẠM HUY-LỤC
22 Phố Nhà-thờ (Rue G. Lamblot) Máy-nói số 150

Dạy theo như chương-trình Nhà-nước nhưng chú trọng nhất về Pháp-văn, Quốc-văn và đức-dục. Trường học nhận cả nam nữ học-sinh. Các đơn xin học hay các thư-từ hỏi về thể-lệ học, xin gửi đến ông hiệu-trưởng, 22, rue Lamblot.

Thi bằng Sơ-học yếu-lược — Việc thi bằng Sơ-học yếu-lược thuộc về Hội-đồng đạo Bắc Hanoi (Sec eur Nord) sẽ chia như sau này:

1° Ngày thứ hai 9 mai 1927: từ 7 giờ sáng trở đi cho các thí sinh các trường công đạo Bắc;

2° Ngày thứ ba 10 mai 1927: từ 7 giờ sáng trở đi cho các thí-sinh các trường tư ở hộ nhất và hộ nhì; từ 10 giờ trở đi cho các thí-sinh các trường chỉ thi môn chữ tây thôi.

Ai tín. — Bản quán được tin buồn rằng bà cụ An-yêng ở bên Tàu là chủ hiệu An-yêng (Thụy-thành) ở phố Đồng-khánh vừa tạ thế.

Bản quán có lời chia buồn với ông bang Oai là đại-biểu hiệu An-yêng tại Hanoi và các ông đồng gia trong qui hiệu.

∴

Bản-quán được tin buồn rằng ông cụ ba Trinh-tường ở phố hàng Bồ là thân phụ M. Đặng-trần-Cư, tham-ký tòa án Hanoi, mới tạ-thế ngày hôm nay tại quê-quán làng Phù-đổng. Cụ hưởng-thọ 70 tuổi. Đến ngày 29 avril này thì làm lễ cất đám, an-táng tại địa-phận làng Phù-đổng, Bắc-ninh.

Bản-quán có lời kính viếng cụ và chia buồn cùng qui quyến.

LỜI CÁO-PHÓ

Chúng tôi lấy làm đau-đớn cáo phó để các quan, các cụ, các ông, các bà biết rằng:

Ông ĐẶNG-TRẦN-VỸ
tức TRINH-TƯỜNG
Thưởng-thụ đệ nhị, đệ tam hạng Chương-mỹ bội-tinh. Hưởng thọ 70 tuổi

tôi đã tạ-thế ngày hôm nay (27-4-27) tại làng chúng tôi (làng Phù-đổng — Bắc-ninh)

Chúng tôi định đến ngày 29 avril 1927 thì làm lễ an-táng tại địa-phận làng Phù-đổng.

Vị-vong-nhân : Mme Vũ-thị-Nga tức Trinh-Tường
Cô-ai-tử : Đặng-trần-Cư, (Sce Judiciaire)
Mme veuve Đặng-trần-Lượng
Đặng-trần-Thiện, (Sce Radio)
Đặng-trần-Hôn,
Đặng-trần-Lưu, Commis indigène
Đặng-trần-Cảnh,
Đồng-gia-quyến cáo-phó

Âu Tây tư-tưởng
DỊCH-VĂN THƯ-XÃ
Bắc-kỳ thống-sứ đại-thần ROBIN đại nhân sáng lập
E. VAYRAC VÀ NG.-V.-VĨNH LÀM CHỦ-NHÂN

Khởi đầu xuất-bản « Truyện Ba người ngự lâm pháo-thủ », in từng quyển nhỏ vừa bỏ túi, 32 trang có bìa, mỗi quyển có tóm các hồi trước để ai mua quyển nào xem cũng biết đầu đuôi.

Mỗi quyển . . . . 0$05

Hiện đã in ra được bốn quyển: một quyển tựa Dịch-văn thư xã, nguyên-văn của ông E. VAYRAC, NGUYỄN-VĂN-VĨNH *dịch, và ba quyển đầu « NGỰ LÂM PHÁO THỦ ».*

Sau này mỗi tháng in ra hai quyển là ít. Quí khách các nơi xa có thể gửi mua sẵn quyển kịp rồi.

Ai gửi mua xin cứ viết thư và gửi tiền đến bản quán.

Từ quyển thứ 4 đến quyển thứ 8 phần thứ hai đã xuất bản rồi. — Hai quyển tiểu-thuyết « Những kẻ khốn nạn » phần thứ hai, quyển thứ 4, 5 và 6 và quyển thứ 7 và 8 (Les Misérables de Victor Hugo 2me Partie, Livres 4me, 5me et 6me & Livres 7me và 8me) đã xuất bản rồi. Quyển thứ 4, 5, và 6, 275 trang, giá 0$60 và quyển thứ 7 và 8, 231 trang, giá 0$50.

Những hồi từ đầu, đã in thành 9 quyển, phần thứ nhất có 5 quyển và thứ 2 có 4 quyển, một bên chữ Pháp, một bên Quốc-văn. Giá bán: 4$45 và ở xa tính thêm tiền cước 0$85 cả 9 quyển, cộng là 5$30.

Tòa Thượng-thẩm. — Phiên tòa hôm qua, tòa còn xử các việc sau này nữa:

Đào ngạch chực ăn trộm. — Hoàng-văn-Giao làm thầy-phát ở sở kho bạc Vĩnh-yên vì cờ bạc nên sinh công nợ. Một hôm sắp đến phiên gác ở sở, nhân trời mưa tối mới thông đồng với bọn thợ nề là Ngô-đức-Ngu và Ng-viết-Tỷ rồi dắt vào đào ngạch ở buồng để tủ bạc để ăn trộm. Hai tên thợ nề đem búa và đục đục tường, không ngờ đục ngay vào chỗ sau tủ bạc, kỳ cục mãi gần sáng phải thôi và phải lấp lại. Sau ở kho bạc thấy dấu đào ngạch mới tra xét bắt được lũ ấy. Tòa án Trừng-trị Hanoi phạt Ngô-đức-Ngu, Ng-viết-Tỷ và Hoàng-văn-Giao mỗi tên 5 năm tù. Tòa Thượng-thẩm giảm tội cho mỗi tên xuống 3 năm tù.

Cho mượn súng trái phép. — Nghi-Chước là linh sở Thương-chính có được phép mua một khẩu súng để săn, rồi đem cho bạn là Trần-qui-Thế mượn. Sau thầy Trần-qui-Thế đem súng đi mất, mới đến sở cẩm trình thì bị bắt ngay. Tòa án Trừng-trị Vieng-khoang (Ai-lao) phạt Nghi-Chước 6 tháng tù và 25 quan. Tòa Thượng-thẩm giảm tội tù xuống 4 tháng và y tiền phạt.

Đấu giá. — Chiều thứ hai 25 avril hồi 4 giờ, tại sở Lục-lộ Bắc-kỳ đã đấu giá làm một cái cầu *béton armé* ba dịp, dài 44 m ở chỗ km 2+200 đường số 83 tỉnh Sơn-tây.

M. Vernet được tạm thầu.

Ngạch lục-sự. — M. Trịnh phương Tường lục-sự hạng nhất trước tòng sự tại Tòa án tỉnh Phú-thọ nay được nghỉ thêm ba tháng dưỡng bệnh nữa, tháng đầu lĩnh nửa lương và hai tháng sau chia tư một phần lương.

Quyển thứ mười
TRUYỆN
Ba người Ngự-lâm pháo-thủ
ĐÃ XUẤT BẢN RỒI
Giá : 0$05

TẠI NHÀ MÁY ĐÈN
Quạt máy hiệu MARELLI kiểu riêng, nhà Annam rất hợp dụng, cánh dài 1 thước.
7013 *Giá*. . . . . 1045 f.

CUỘC SỔ SỐ
Lấy tiền giúp dân bị lụt xứ Bắc-kỳ

1 số, thứ nhất được :	100.000$00	= 100.000$00
5 số, mỗi số » :	20.000.00	= 100.000.00
10 số, mỗi số » :	5.000.00	= 50.000.00
100 số, mỗi số » :	1.000.00	= 100.000.00
1.500 số, mỗi số » :	100.00	= 150.000.00
	Cộng :	= 500.000.00

Mỗi vé giá là : 1$00
NGÀY 1er JUIN 1927 thì mở số tại Hanoi
Có bán vé tại bản-quán.
Xin mua mau mau, kẻo hết !!!
Ở xa gửi mua, *xin đính thêm tiền cước gửi vé lại,* tính như sau này :
Mua từ 1 vé đến 5 vé, tiền cước Recommandé : 0$20
Mua từ 1 vé đến 10 vé, » : 0.25
Mua từ 1 vé đến 20 vé, — : 0.35

Danh-dự bội-tinh. — M. Lê-văn-Mậu *chef d'équipe* đường xe-lửa Vân-nam tuy bọn giặc bắn riết mà có công đặt pháo hiệu ở đường xe-lửa để báo cho đoàn xe khỏi hại trong khi bọn giặc phá đường thì nay được đặc-cách thưởng danh-dự bội-tinh hạng hạng nhất.

Ngạch mật-thám. — M. Trần-văn-Mão, cai mật-thám hạng nhì tại Hanoi được phép 29 ngày nghỉ tại Bắc-ninh.

Ngạch thừa phái. — Các viên cựu tổng-sư, đã trúng tuyển kỳ thi thừa phái ngày 24 và 25 janvier 1927 có tên sau này nay đều được bổ thừa phái hạng tư và thưởng hàm chánh cửu phẩm văn-giai (9.1)

M. Phạm-ngọc-Giới, quán làng Giang-tả, huyện Mỹ-lộc (Nam-định), bổ đi tòa án tỉnh Thái-bình.

M. Nguyễn-sinh-Huy, quán làng Văn-phú, huyện Bình-lục (Hà-nam), bổ đi Thái-bình.

M. Nguyễn-hữu-Khánh, quán làng Xuân-cầu, huyện Văn-giang (Bắc-ninh), bổ đi Bình-lục.

M. Nguyễn-hy-Diên, quán làng Dương-a, huyện Nam-trực (Nam-định) bổ đi châu Hữu-lũng (Bắc-giang).

M. Ng-hữu-Nha quán làng Hương-ngải, huyện Thạch-thất (Sơn-tây), bổ đi dinh quan quản đạo Hà-giang.

M. Phạm-đình-Tiếu, quán làng Đương-xá, huyện Võ-giàng (Bắc-ninh) bổ đi châu Đồng-văn (Hà-giang).

M. Ng-bích-Ngân, thừa phái hạng ba châu Hữu-lũng, nay đổi về Hà-nam.

M. Phó-đức-Dôn thừa phái hạng nhất kiêm kỹ sư bị tòa án đệ nhất cấp ở Xuân-trường (Nam-định) được phép nghỉ 21 ngày.

M. Ng-duy-Liêm thừa phái hạng ba tại tòa án ấy thì nay kiêm chức lục sự thay M. Phó-đức-Dôn.

Trục xuất cảnh ngoại. — Mấy người Trung-hoa tên là Vong-a-Kao tức là A-Tung và Thong-Shi vì không có trụ sở nhất định ở Đông-dương đều phải trục ra khỏi địa hạt trong xứ.

Thuốc phiện lậu. — Phan-văn-Kha 27 tuổi nhà ở ngõ hàng Hành số 35 bị bắt được mang thuốc phiện lậu [illegible].

Ăn cắp. — M. Nguyễn-v-Vân ở trên Ngũ xã bị thưa ăn cắp của Mme Ng thị Tư bán hàng tạp hóa và của M. Đỗ bá Thục thư ký sở Hạ trí ở phố Đỗ hữu Vị số 3 các quần áo và đồ đạc đáng giá 160 đồng.

Sinh vô gia cư. — Lính mật thám đi tuần ban đêm gặp một đứa không có giấy căn cước không có nhà cửa và nghề nghiệp gì nên đã bắt để xét căn cước.

MẬT THÁM GIỎI

Vỏ quít giầy, có móng tay nhọn, ấy là thường đời hay nói. . . . quả thật!

Có trộm tài, có mật thám giỏi, mới có thể rõ ra tăm mối mà trừ phạt những kẻ phạm tội.

Muốn xem biết những sự tài giỏi của một viên chức mật thám rò tìm quân đại trộm, cướp một nhà ngân-hàng lớn thế nào, xin đến rạp chớp bóng « Cinéma Palace » Hanoi sẽ được trông thấy.

Từ thứ tư 27 Avril đến thứ ba 3 Mai 1927

CINÉMA PALACE HANOI

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ
CŨNG CẦN PHẢI BIẾT!

Một quyển sách có 3 đạo nghị-định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:
1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*
2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*
3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*
Mỗi quyển . . . . . 0$15
Tiền cước thường. . 0,05
Tiền cước Recommandé thêm 0,10
Thư và mandat gởi cho:
M. LÊ-NGUYÊN-ỨC
61-63, Rue du Coton
HANOI
5701

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài duyệt-báo biết rằng : tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy các liệt-quí ông nào mua thì cắt tiền [illegible] bổ không có tiền gửi theo giấy mua thì bản quán không trả lời. [illegible]

Các tin vặt. — Theo lệnh quan Biện-lý Hanoi, sở mật-thám đã cho xét những việc sau này:

Việc Ng-thị-Bách ăn cắp quần áo của Ng-thị-Tài;

Việc một người Tây lại xin giấy căn-cước làm người Tây;

Việc thị Thọ ăn cắp gạo của thị Oanh;

Việc Phạm-văn-Quyền bội tín một số tiền của Ng-thị-Cả;

Việc ô-tô đụng người bị thương ở phố hàng Trống ngày 11 vừa rồi.

Việc Nguyễn-đức-Lam và Đặng-như-Duyên bội tín đồ hàng của Ng-thị Mỹ bán hàng ren ở hàng Trống.

THẦY THUỐC TÂY
Tiếp khách ở phòng khám bệnh riêng:
Số 9, phố Xe-điếu
Buổi sáng từ 10 giờ đến 12 giờ
Buổi chiều từ 5 giờ đến 6 giờ.
Trừ chủ-nhật và các ngày nghỉ.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Bệnh dịch tả. — Bệnh dịch tả lại thấy phát hiện khắp trong thành phố, nhưng không lan mạnh như sự trong năm tê nhờ sự biết phòng giữ [illegible].

Mỗi một lần có bệnh dịch tả phát hiện ra như thế thì những người mê tín dị-đoan lại bày vẽ ra lễ cầu mát hoặc tiễn quan ôn, mục-đích là để cầu sự bình an và tránh bệnh dịch-tả, cho rằng quan ôn là vị hung-thần, nếu cứ lẩn quẩn quanh với người mà không tiễn đưa đi nơi khác thì có sái hại « bất linh ».

Dạo này đã đến mùa cúng quan ôn rồi đây, đi đến đâu cũng nghe nói đến, nhân vì thế mà có kẻ mượn « quan ôn » làm cách kiếm lời cũng phát thị lắm.

Nạn ô-tô. — Ngày 24 avril hồi 20 giờ 45 ở ngã-sáu có tên Trần-v-Đang 29 tuổi, quê ở Bảo-nghiệp tỉnh Nam-định bị xe ô-tô của M. Siarel ở số nhà 15 phố Lyon va ngã. Tên Đang xây xát vài chỗ, người ta đưa vào nhà thương [illegible] đến sáng ngày hôm sau đã xin ra ngay.

Trẻ con lạc. — Một con bé lạc ở phố có người dẫn lại nộp sở Cẩm thì nó khai tên là Tý, 14 tuổi, quán làng Ngọc-gia huyện Trực-ninh tỉnh Nam-định. Hiện sở Cẩm còn giữ con bé một nơi để rồi gửi về nguyên quán.

Quan viên Tàu. — Vừa rồi có một quan viên Tàu vào thưởng-thức xóm chị em, không biết vì sao đi đâu mất, còn bỏ lại cho chị em một chiếc xe đạp hiệu « Marabout », một cái mũ và một quyển sách. Cứ như lời khai của đầu Cẩm ở số nhà 186 phố hàng Kênh là nhà chứa quan-viên Tàu ấy thì chú ấy nhà ở Hanoi phố Mã-mây xuống chơi.

Kể những vật trên này đáng giá tới ba chục bạc là ít, không lẽ quan viên Tàu kia lại làm miếng gán vào câu hát! Hay là của phi-nghĩa mà chú định tâm chơi khăm chị em chăng? Hay là chú say rượu xuống tắm mát ở ao đầm nào gần đây mới biệt tích như thế chứ!

Hiện những của tin của quan viên Tàu để lại thì đầu Cẩm đã đem nộp cả sở Cẩm, nếu ai có người nhà đi chơi biệt tích thì có thể lại nhận xem được.

Ốm đường. — Ngô-thị-Vân 43 tuổi quán làng Quỳnh-côi tỉnh Thái-bình ốm nằm ở chợ thì người ta đã cho đưa vào nhà thương để điều trị.

Đánh lộn. — MM. Đinh-hữu-Định ở phố Bến-cầu và Ng-văn-Diệp ở phố Amiral Courbet, cùng làm công ở nhà buôn, vì việc bất bình gây truyện đánh lộn đến có làm đơn kiện lẫn nhau ở sở Cẩm.

SÁCH MỚI XUẤT BẢN
LA COMPOSITION FRANÇAISE
aux examens franco-annamites
của M. L. HOULLIER
Giáo-sư trường Bảo-hộ soạn riêng cho học-trò Việt-Nam
Bán tại nhà in bản-quán
Giá mỗi quyển. . . . 0$30
Tiền cước mỗi quyển . 0,12
Ai ở xa xin viết thư về cho
ông BÙI-XUÂN-THANH
61 — 63, Rue du Coton — Hanoi

Mây lời ngỏ cùng các bà sáng-lập hội Nữ công Bắc-kỳ

Lần này là lần đầu, mà chị em ta khởi nơi khuê khổn công-nhiên ra lo việc ích chung. Cái sự nghiệp của chị-em ta sau này thành hay bại, hay hay dở giỏi thế nào thực quan-hệ ở bước đầu này lắm. Vậy em thiết nghĩ nên phải cẩn-thận mới được. Này, như việc lập hội Nữ-công. Hội Nữ-công là một hội tinh-thần rất cao-thượng, mục-đích để chan dồi tâm-lòng ư-đức cho nữ-lưu, khiến cho vẻ ngọc ngày càng thêm sáng. Một người thục-nữ Việt-Nam trong buổi này, tuy nhờ cái ánh sáng học-vấn mới mà trở nên được người tài-tình kiến thức, song muốn cho hoàn-toàn tất lại phải nhờ có cái tinh-thần cổ mà nên người đức hạnh nhu mì nữa vậy. Cái học-vấn không chưa đủ đâu phải có cái giáo dục nữa mới được: Một hội Nữ công tức là phát-biểu cái tinh thần cổ để giúp vào sự đào-luyện nữ-lưu của học-vấn mới vậy. Ôi một hội cao thượng như thế, ta há nên coi thường như một hội buôn mà được ư? Trong cái dựng nền xây móng vậy ta cần phải có những vật-liệu lọc-lõi mới được. Vấn-đề này là thuộc về cái phẩm chứ không phải thuộc về cái lượng.

Em nói thế, e các bà lại cho là thiên muốn cho hội nữ-công chỉ là một hội riêng của một phần ít người. Không, không phải thế, một hội muốn cho sống được, tất phải có nhiều người giúp đỡ, và chăng hội này là một hội của cả nữ-lưu Nam-Việt chứ có phải riêng cho một ai. Tuy vậy, song cần cho đông không phải là không có lựa chọn. Vậy giả như một hội buôn tất càng nhiều cổ phần càng hay, còn nói gì nữa, nhưng trên kia em đã trình cùng các bà chị, hội nữ-công không thể ví như một hội buôn được.

Vậy cho nên trong lúc hô hào cổ-động lập hội nữ-công, ta cần phải có những người đủ tư-cách làm cho lời nói của mình có người vui lòng tin theo mà tiếp dập vào, ngõ hầu mới thành lập được, cứ nếu mình chửa nói mà người đã đem dạ hoài-nghi thì hỏng cả. Cho nên ai đã có lòng công-ích, ai đã có chút nhiệt tâm, đối với danh dự hội nữ-công, đối với tương lai hội nữ-công, đối với bạn nữ lưu phải có lòng thành thực, đừng nên coi hội nữ-công như một chỗ tranh ngôi tranh thứ mà cũng đừng coi hội nữ công như một chỗ khoe khoang cái thế-lực, cái phú-quí kia khác của mình.

Trong lúc cùng nhau bàn luận, em thường thấy có bà than rằng: tìm được một người đủ tư-cách bây giờ khó quá! Ôi, đau lòng thay cho nữ-lưu, câu đó thực là một sự mất danh dự cho nữ-lưu vô cùng. Vâng, vẫn hay người lý tưởng đó khó tìm thật, không những cả cổ kim, đông tây, đối vào nước nào cũng vẫn lấy làm vật hiếm vậy. Nhưng phải biết rằng nhân vô thập-toàn, nếu trong mười điều mà lấy được 6, 7 điều người đó là người lấy được vậy, chứ ở đời, mười điều hồ dễ ai đã chắc hay được cả mười. Miễn sao bắc đồng cân mà bên hay nặng hơn là được.

Đó là mấy điều sơ lược, em tự nghĩ cũng còn khuyết điểm, song cũng đánh bạo đem giãi bày cùng các bà chị, mong rằng sẽ không đến nỗi là lời bỏ đi

Trần-thị A

Thăm cảnh chùa Hương

(Tiếp theo)

Thuyền càng đi lại càng thấy nhiều cảnh lạ, mỗi chỗ ra một lối liên miên man mác vô đối vô chừng, đẹp lạ đến nỗi dù xem hết các bức mỹ thuật kiệt tác của các nhà danh họa đông-tây cũng chưa chắc đã có bức nào hơn được, nào trên kia tuy không có trăng song cũng lập lòe ánh chiếu những đám mây bơ dầy đều đen đặc, đám mỏng lại có ánh trăng trong, chập chờn lần vần, nghìn tượng vạn hình, dưới nọ hiu hiu gió thổi, lạt sạt lá bay, vài ngọn núi cao lờ mờ ẩn hiện, trông tựa như những con quái vật đương phủ phục đợi mồi, mấy ngọn cây khô đâm những cành cằn cỗi ngòng ngoèo, ngắm rõ giống mấy con độc-xà thò đầu ra bên ngoài bụi rậm, mặt nước tuy không lóng lánh, nhưng cũng đủ phản chiếu được ánh trăng, giữ lại dưới lòng sông, hàng nghìn vạn bóng mây đen trắng, giữa dòng xen một con thuyền nhẹ đang đánh con chèo, trên thuyền đèn thắp sáng choang, xanh xanh đỏ đỏ, trong khoang cũng lấp ló có lằn ánh sáng, người thì không thấy, duy có ba bóng đen đen, hai bóng đương chèo, một bóng ngây ngây ngồi dựa cột buồm thỉnh thoảng lại ngâm ngợi than thở, chốc chốc hai bên bờ lại có năm bảy bóng nhà đen xìm, vài ánh đèn lửa lập lòe điểm thêm vài điệu âm-nhạc tự nhiên là tiếng chó sủa bóng trăng, tiếng mèo gào cái đực, xen với tiếng dịp dàng của con sào đập nước, khiến người ngắm cảnh đến nỗi mộng hồn phảng phất, trí não mê man, không nhớ đến một điều gì mà cũng không biết là mình còn ở cõi trần gian nữa.

Ngồi lâu đã mỏi, liền ngả mình nằm xuống mạn mui, bỗng gió thổi hiu hiu, hương đưa ngào ngạt thần trí vừa thiu thiu thì bỗng thấy một đám mây [illegible] ngang mui thuyền thì dừng lại, mình vội vàng ngồi dậy bước lên thì lại vừa vụt bay cao, rồi đặt mình xuống gốc một cái cây to trông ngang trông ngửa chỉ thấy có ba giống sinh vật: một con người là chú mục, một con vật là anh ngưu với một cái cây là cây đan quế, liền bước tới chú mục hỏi thăm:

— Ta đây là Hiệu-Hầu Phạm-hồng-Diệm vì đi chơi chùa Hương nhân hứng mà qua đây, vậy chú nên bảo cho ta biết đây là cái thế-giới gì?

— Tôi vốn đã biết ngài là Hiệu-hầu quân, chốn này là nơi dật-sư của vợ chồng Hậu-Nghệ.

Mình vừa nghe nói bỗng giật mình ran rẩy, té ra mình đã đến điện Quảng-hàn, liền vội hỏi thăm đường, rồi xăm xăm cất gót, thì chú mục nọ gọi giật lại mà rằng:

— Song Hằng-nga hiện đương có khách, dám xin Đại-quân hãy chịu khó đứng chờ!

Khiến cho mối ái-tình của mình đương sôi nổi, bỗng bị dập vùi, bấy giờ chán quá, mới sực nghĩ ra chú mục này chính là chú Cuội, liền nổi giận mà rằng:

— Thôi ta nghĩ ra rồi, nhà ngươi họ Cuồng tên là Cuội vốn là con tinh nói dối bị trích lên đây, sao lại còn định dối ta nữa.

— Tôi chính là Cuội thật, song đối với Đại-quân không dám nói sai, nếu Đại quân không tin xin cứ lại xem hư thực.

— Vậy ngươi bảo khách đó là ai?

— Đông-quân vừa mới đến.

— Đông-quân thì không ngại vì hôm rằm tháng trước còn uống rượu với ta.

Đoạn liền dảo bước đến điện Quảng hàn thì văng nghe tiếng hai người đương nói chuyện:

«.... Người ta đang chờ đợi đó sao hằng-nương lại không thể tất chút tình!

«— Đi đành rằng thế, song tôi đây «chính vì tình mà Ngọc-hoàng ra «lệnh hôm nay không được ra khỏi «điện... nhưng dám hỏi bọn đó những ai?

«— Bọn đó là năm người họ Lê «và họ Hiệu Hầu quân.

«— Phạm-tử đó à? Nếu vậy thì «cả tôi cũng phải ra chào mới được, «song hồi nãy thấy Cuội-tinh về báo «có một vị tây nhân cũng đi vào bọn «đó vậy chẳng rõ thực hư?

«— Không, có tây nhân nào đâu «người đó là Lê-quân Đinh-chử vốn «quen vận âu-phục chính là bạn rất «thân của Hiệu-hầu quân.

«— Nghe nói Lê-quân hay đàn lắm!

«— Chính phải đó, tôi khi lên đây «cũng có đàn, lại nghe vậy hiền «nương thử gẩy chơi cho tôi nghe một bài «để tiện phẩm bình khúc đàn của Lê-«quân vừa gẩy.»

Rồi bỗng nghe tiếng đàn như gần như xa, du dương uyển chuyển, song chưa hết khúc thì đã thấy dừng rồi lại nghe tiếng nói:

«— Quái lạ sao đàn đương gẩy mà «bỗng đứt dây, để tôi xin ra xem có «nhẽ Cuội-tinh bỏ lệnh ngồi gốc cây «về đây nghe trộm.»

Mình đương ngây người đứng nghe âm nhạc không ngờ vì mình mà đàn bỗng đứt giây, lại nghe nói sắp ra xem ai, liền dật mình quay lại chực chạy thì vấp ngay phải hòn đá ngã xuống [illegible] Thưa thầy đã có trăng» liền mở mắt ra nhìn té ra một giấc chiêm bao, mình vẫn nằm trên mui thuyền mà đêm lái đò thì theo lời mình thấy trăng vội gọi. Cơn mê vừa tỉnh, thần trí còn bàng hoàng, vội ngồi ngay dậy thì thấy dưới nước đã có in bóng Nga, vội ngẩng trông lên thấy chị Hằng đương đứng trong bức rèm mây nhìn mình mà cười chúm chím, khiến mình đến nỗi ngây ngất cả tinh thần liền đập tay xuống mui thuyền đánh thức anh em cùng dậy.

Năm phút sau ai nấy đã ra ngồi cả trên mui mình liền ngẩng nhìn chị Hằng rồi chỉ từng người mà giới thiệu, khi đến lượt Đinh-chử quân lại không kịp nghĩ đến giấc mộng vừa rồi liền buột miệng mà nói tiếp:

— Đinh-chử quân đây chính là người bạn rất quí của tôi mà hồi nãy Cuội-tinh về báo nhầm là tây nhân đó!

Hằng-nga vừa nghe mình nói, chừng cũng đoán ra mình chính là người nghe trộm khúc đàn, lại càng tủm-tỉm cười, xét trong con mắt sách nhìn đáng cảm tình và trách lỗi, khiến mình càng tình lại càng láng lai chan chứa, cùng vẫy tay mà nói lên rằng:

— Tuy vậy, song tôi đây không phải người tục-tử, hiền-nương cũng không phải sắt đá mà vô tri, đã có cảm tình nhau xin hãy vén rèm mây mà tiếp nhau trong chốc lát!

Mình vừa nói đoạn đã thấy nguyệt mỉm cười, rồi từng bước đi trở lại phương đông rẽ mấy bức rèm mây nghiêng mình mà nhìn xuống, mình cũng giương mắt trông lên như gián chặt vào chị Nguyệt, sao hay cái lối đứng tình tao nhã chỉ cầm lấy mắt mà tỏ tình cũng có thể thay được biết bao nhiêu tâm huyết, ai dám bảo mắt không là miệng, mình thật quyết rằng mắt thường thay miệng mà thay cả tâm can! Trông lên hồi lâu, cổ chừng thấy mỏi, vừa cúi đầu xuống thì ra chị Nguyệt đã biết ý vội nhẩy ngay xuống lòng sông, mình lại có thể ngồi cúi đầu mà ngắm được liền hớn hở vỗ tay mà hát:

Mảnh trăng ai sẻ làm đôi,
Nửa in dưới nước nửa cài trên không

Rồi lại giang ngay hai tay ra muốn bắt chước ông Lý-Bạch nhẩy xuống nước mà ôm choàng lấy. Mấy chú lái đò tuy không phải là người trí thức song đã làm người ai chẳng có đôi chút tình si lại thấy cảnh tình ngay trước mắt, nên cũng lờ đờ buông chèo bỏ lái rồi ngây người mà đứng trông trăng. Mình thấy vậy liền nhẩy xuống mũi thuyền với lấy lái chèo đoạn bắt chước Tô tử chơi sông Xích-bích vừa chèo vừa hát.

Thung thăng thuyền quế chèo lan,
Theo vừng trăng tỏ vượt làn nước trong.
Nhớ ai canh cánh bên lòng,
Nhớ người quân tử ngóng trông bên trời!

(Còn nữa) Phạm-hồng-Diệm

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 1$00

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

3003

LỆ ĐÒI CHỖ Ở

Xin các ông mua báo, khi dời chỗ ở, muốn bản-quán gửi đến chỗ mới, thì gửi cho bản-quán cái giấy quấn báo, chữa lại thế nào thì biên rõ ràng vào đó, và gửi theo hai hào (tức 2 [illegible]) bằng tem cũng được, để chi tiền giấy quấn khác.

Hễ ai không gửi tiền theo thì cứ để nguyên như cũ hoặc phải trả [illegible] hơn.

LẠI MỚI CÓ

Kính trình quí khách,
Bản-hiệu mới nhận được crème « Vernisian » để đánh giầy ta, giầy tây bằng da láng (vernis), thứ thuốc này bôi vào láng càng để ngấm lâu da càng bóng và mềm, láng không hay rạn.

NGUYỄN-TIẾN HÂN
Bottier - Chapelier
7, Rue des Caisses, Hanoi

Xin nhớ. — Giá giầy của bản-hiệu tính [illegible]

Ô TÂY: cán bọc 7$50 et 8$ cán chạm bạc 3$50 cán mũi gỗ 3$, 3$20 et 5$60 vải bền, kiểu đẹp, ai không tin sẽ có giấy cam-đoan.

MŨ LIÈGE 1$80, 2$50 et 3$

Khăn xếp: lượt Tây 2$60 et 2$80; lượt Ta 0$80, 1$50 et 2$30; nhiễu Tây 2$50 et 3$.

Có bán đủ các thứ mũ dùng về mùa rét.

Nguyễn-ngọc-Linh
104, Rue du Chanvre, Hanoi

Mới về khăn foulars, cache-cols et écharpes bằng laine, soie và crêpe de Chine mùi rất đẹp để các ông, các bà và các cô dùng về mùa rét và mùa bức. Hàng đẹp và giá hạ.

Bồng đi xe đạp Lucifer là tay tài-tử vô địch

Vì muốn chiêu hàng, hãng xe Aviat Hanoi có lời kính-cáo các bạn đọc báo Trung-Bắc biết rằng từ nay đến ngày 30 tháng tư tây, ngài nào lại mua xe đạp Lucifer mà cắt mảnh giấy dưới này mang lại, bản hãng sẽ xin kể như là đã trả năm đồng rồi.

Vé năm đồng trả tiền về một cái xe-đạp hiệu Lucifer.

M. ____________________

Chỗ ở ____________________

Số 108

TẦY-DU

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Khi hai người ở trên ngọn núi đi xuống, lại thấy có mấy con khỉ quì tại hai bên lối đi mà kính dâng các thứ hoa-quả như bồ-đào, lê táo, vân vân.

Đàn khỉ cúi đầu mà tâu rằng:

— Muôn tâu *đại-thánh*! Xin *đại-thánh* ngự bữa ăn sáng.

Tôn-hành-giả cười mà bảo *Chư-bát-giới* rằng:

— Hiền-đệ sức ăn rất khỏe thì khi nào lại lấy hoa-quả mà thay bữa cơm được!

Nói xong, truyền dọn các thứ bánh điểm-tâm ra cho *Chư bát-giới* ăn. Bấy giờ mặt trời đã lên cao lắm, *Chư bát-giới* lại giục *Tôn-hành-giả* nên mau mau khởi-hành.

Chư-bát-giới nói:

— Sư-huynh ơi! Bây giờ sư-phụ đang mỏi mắt mà mong chúng ta, âu là hai ta nên mau mau khởi-hành mới phải.

Tôn hành-giả nói:

— Hiền-đệ hãy đi theo ta vào trong *Thủy liêm-động* này dạo chơi một chút.

Chư-bát giới cố từ, không chịu theo *Tôn-hành-giả* vào trong-động. *Tôn-hành-giả* nói:

— Nếu vậy thì cũng không dám cố giữ. Vâng, xin mời hiền-đệ đi.

Chư bát giới nói:

— Thế ra sư-huynh không đi à?

Tôn-hành giả nói:

— Hiền-đệ bảo ta đi đâu bây giờ! Ta ở đây tha-hồ dọc đất ngang trời, trên đầu chẳng ai cai-quản, tội gì mà lại đem thân đi làm một vị hòa-thượng. Hiền-đệ vì ta nói với sư-phụ rằng đã đuổi ta rồi, xin đừng tưởng-nhớ đến ta nữa!

Chư bát-giới nghe nói, cũng không dám cố cưỡng, đành phải vâng dạ cáo-từ lui ra. Khi *Chư-bát-giới* đi khỏi rồi, *Tôn hành-giả* sai hai con tiểu-hầu đi lên theo sau *Chư-bát giới*, để nghe xem *Chư bát giới* có nói-năng câu gì không.

Quả-nhiên *Chư bát giới* vừa đi, vừa quay đầu lại, lấy tay chỉ trỏ mà sỉ-mắng *Tôn-hành giả* rằng:

— Con *Thạch hầu* kia, không làm hòa-thượng, lại muốn làm yêu-quái. Ta lấy lòng tử-tế mà đến mời hắn, hắn lại không đi. Hắn đã không đi thì thôi không cần!

Chư-bát giới đi được mấy bước, lại sỉ-mắng mấy câu. Hai con tiểu-hầu kia nghe được, vội-vàng chạy về phi báo *Tôn-hành-giả* rằng:

— Muôn tâu *đại-thánh*! *Chư-bát-giới* không phải là kẻ thực-thà. Hắn vừa đi, vừa lầm-bầm nói vụng nhiều câu hỗn-láo

Tôn-hành-giả nổi giận, truyền cho đàn khỉ đuổi theo bắt lại. Đàn khỉ tức thì đuổi theo, xúm-xít mà lôi kéo *Chư-bát-giới*, vật ngã xuống đất, con thì túm tóc, con thì cầu tai, đưa về *Thủy liêm động*.

HỒI THỨ XXXI

Lại nói chuyện *Chư bát-giới* bị đàn khỉ lôi kéo, làm rách tan cả cái áo cà-sa. *Chư-bát giới* lầm-bầm mà than thân rằng:

— Thôi, thôi! Lần này thật là ta bị hắn đánh chết!

Hồi lâu đàn khỉ dẫn vào đến trong động. *Tôn-hành giả* ngồi trên tảng đá, quát mắng mà rằng:

— Loài ăn cám kia, ngươi đi thì cứ việc đi, cớ sao lại dám nói vụng ta!

Chư bát-giới quì ở dưới đất mà kêu rằng:

— Dám bẩm sư-huynh! Tôi có nói vụng gì sư-huynh đâu. Nếu tôi nói dối thì tôi xin chịu tội.

Tôn-hành-giả nói:

— Ngươi dối ta làm sao cho được. Cái tai bên tay phải của ta này mà vểnh lên trên trời thì nghe suốt thiên-tào; cái tai bên tay trái của ta này mà nghiêng xuống dưới đất thì nghe thấu địa phủ, khi nào những câu ngươi nói vụng ta, ta lại không nghe biết hay sao!

Tôn hành-giả gọi đàn khỉ mà phán bảo rằng:

— Các ngươi đi lấy ngọn côn ra đây, trước hết hãy đánh hai mươi côn vào mặt, sau đánh hai mươi côn vào lưng, sau nữa ta sẽ giáng cho một cái gậy sắt này, để khiến nó đi đời nhà nó!

Chư-bát giới luống-cuống run sợ, cúi lạy dập đầu mà kêu rằng:

— Trăm lạy sư-huynh! Xin sư-huynh hãy nể mặt sư-phụ mà khoan-tha cho tôi một lần này!

Tôn hành-giả nói:

— Sư-phụ đối với ta cũng chẳng còn nhân-nghĩa chi nữa.

Chư-bát-giới lại nói:

— Sư-huynh không nể sư-phụ thì cũng nên nể đức *Nam-hải Quan-thế-âm Bồ tát* mà tha cho tôi.

Tôn-hành-giả nghe nói đến đức *Nam hải Quan thế-âm Bồ tát*, cũng hơi chuyển lòng, mới bảo *Chư-bát-giới* rằng:

— Ngươi đã nói như thế thì ta tha không đánh, nhưng ngươi muốn tốt phải nói cho thật chớ có nói man-trá. Hiện nay *Đường Tam-tạng* đang bị nạn ở đâu, cho nên ngươi định đến để lừa ta đi, có phải thế không?

Chư bát-giới nói:

— Thật quả sư-phụ không có tai-nạn chi cả, chỉ vì tưởng-nhớ sư-huynh mà sai tôi đi gọi đó.

Tôn-hành-giả mắng rằng:

— Ngươi thật là đồ ngu-xuẩn đáng đánh đòn! Cớ sao ngươi vẫn còn nói dối! Ta dẫu ngồi trong động này, nhưng mắt ta lúc nào cũng để ở bên sư phụ. Sư-phụ ta đi một bước là gặp một tai-nạn; chẳng thà ngươi cứ nói thật, ta tha cho không đánh.

Chư-bát-giới nghe nói, lại van lạy mà kêu rằng:

— Dám bẩm sư-huynh! Quả là tôi định nói dối để lừa cho sư-huynh đi, nhưng không ngờ sư-huynh lại tinh-ranh đến như thế. Sư-huynh tha đánh cho tôi, và cho tôi đứng dậy để tôi xin nói.

Tôn-hành giả bảo đàn khỉ rằng:

— Thôi thế thì tha cho nó đứng dậy!

Đàn khỉ buông tay ra, *Chư-bát-giới* vùng đứng ngay dậy, rồi ngảnh đầu nhìn quanh bốn mặt. *Tôn-hành-giả* nói:

— Nhà-ngươi nhìn cái gì?

Chư-bát-giới nói:

— Tôi nhìn xem có lối nào chạy được không?

Tôn-hành-giả nói:

— Ngươi chạy đằng nào cho thoát! Ta cứ cho ngươi chạy trước ba ngày, rồi ta cũng sẽ đuổi kịp tới nơi. Bây giờ muốn tốt thì nói cho thực!

Chư bát-giới liền đem việc *Hoàng-bào lão quái* thuật hết đầu đuôi một lượt cho *Tôn hành giả* nghe, rồi lại nói:

— Con *Long mã* kia thật là hảo-tâm, nó xui tôi đến đây mời sư-huynh đó. Nó bảo tôi rằng: « Sư-huynh là một người quân-tử có nhân, có nghĩa. Người quân-tử không bao giờ lại nghĩ đến sự thù-oán cũ, tất sao cũng đến cứu sư-phụ » Dám xin sư-huynh nghĩ lại, dẫu một ngày cũng nên tình thầy trò, nỡ nào lại ngồi khoanh tay mà không đi cứu.

Tôn-hành-giả nói:

— Ngươi thật là đồ ngu-xuẩn! Khi ta từ biệt, đã có dặn trước các ngươi rằng: « Hễ gặp yêu ma bắt mất sư-phụ thì cứ nói *Lão tôn* này là đại-đồ-đệ của sư-phụ, tự khắc chúng nghe tiếng ta mà phải khiếp sợ ». Sao ngươi lại không nói?

(Còn nữa)

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

.. En effet, s'il était donné à nos yeux de chair de voir dans la conscience d'autrui, on jugerait bien plus sûrement un homme d'après ce qu'il rêve que d'après ce qu'il pense. Il y a de la volonté dans la pensée, il n'y en a pas dans le rêve. Le rêve, qui est tout spontané, prend et garde, même dans le gigantesque et l'idéal, la figure de notre esprit : rien ne sort plus directement et plus sincèrement du fond même de notre âme que nos aspirations irréfléchies et démesurées vers les splendeurs de la destinée. Dans ces aspirations, bien plus que dans les idées composées, raisonnées et coordonnées, on peut retrouver le vrai caractère de chaque homme. Nos chimères sont ce qui nous ressemble le mieux. Chacun rêve l'inconnu et l'impossible selon sa nature.

Vers le milieu de cette année 1813, la vieille qui servait Marius lui conta qu'on allait mettre à la porte ses voisins, le misérable ménage Jondrette. Marius, qui passait presque toutes ses journées dehors, savait à peine qu'il eût des voisins.

Pourquoi les renvoie-t-on ? dit-il.

Parce qu'il ne payent pas leur loyer. Il doivent deux termes.

Combien ent-ce ?

Vingt francs, dit la vieille.

Marius avait trente francs en réserve dans un tiroir.

Tenez, dit il à la vieille, voilà vingt-cinq francs. Payez pour ces pauvres gens, donnez leur cinq francs, et ne dites pas que c'est moi.

VI

Le remplaçant

Le hasard fit que le régiment dont était le lieutenant Théodule vint tenir garnison à Paris. Ceci fut l'occasion d'une deuxième idée pour la tante Gillenormand. Elle avait, une première fois, imaginé de faire surveiller Marius par Théodule ; elle complota de faire succéder Théodul à Marius.

A toute aventure, et pour le cas où le grand-père aurait le vague besoin d'un jeune visage dans la maison, ces rayons d'aurore sont quelquefois doux aux ruines, il était expédient de trouver un autre Marius. Soit, pensa-t-elle, c'est un simple erratum comme j'en vois dans les livres ; Marius lisez Théodule.

Un petit neveu est l'à peu près d'un petit fils ; à défaut d'un avocat, on prend un lancier.

Un matin, que M. Gillenormand était en train de lire quelque chose comme *la Quotidienne*, sa fille entra, et lui dit de sa voix la plus douce, car il s'agissait de son favori.

Mon père, Théodule va venir ce matin vous présenter ses respects.

- Qui ça, Théodule ?
- Votre tous les jours.
- Ah ! fit le grand père.

Puis il se remit, à lire, ne songea plus au petit-neveu qui n'était qu'un Théodule quelconque, et ne tarda pas à avoir beaucoup d'honneur, ce qui lui arrivait presque toujours quand il lisait. La "feuille" qu'il tenait, loyaliste d'ait leurs, cela va de soi, annoncait pour le lendemain, sans aménité aucune, un des petits évènements quotidiens du Paris d'alors — Que les élèves des écoles de droit et de médecine devaient se réunir sur la place de Panthéon à midi ; — pour délibérer. Il s'agissait d'une des questions du moment : de l'artillerie de la garde nationale, et d'un conflit entre le ministre de la guerre et "la milice citoyenne" au sujet des canons parqués dans la cour du Louvre. Les étudiants devaient « délibérer » là-dessus. Il n'en fallait pas beaucoup plus pour gonfler M. Gillenormand.

Il songea à Marius, qui était étudiant, et qui, probablement, irait, comme les autres, « délibérer, à midi, sur la place de Panthéon ».

Comme il faisait ce songe pénible, le lieutenant Théodule entra vêtu en bourgeois, ce qui était habile, et discrètement introduit par mademoiselle Gillenormand. Le lancier avait fait ce raisonnement : Le vieux druid n'a pas tout classé envisager. Cela vaut bien qu'on se déguige en pékin de temps en temps.

Mademoiselle Gillenormand dit, haut, à son père :

— Théodule votre petit neveu.

— Et, bas, aux, lieutenant :

— Approuve tout.

Et se retira.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Kỳ-thật tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo
NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

...Ừ mà thật, giả-sử lấy con mắt thịt chúng ta mà dòm được thấu đến chỗ lương-tâm kẻ khác, thì chắc rằng ta phán đoán lòng người bằng cái vọng-tưởng lại chắc hơn là phán-đoán bằng tư-tưởng người ta. Trong tư-tưởng có chí-ý, mà trong vọng-tưởng thì không có. Cái mơ-màng của người ta nó tự-nhiên, đột xuất, cho nên dẫu mơ-màng sự gì vĩ-đại, sự gì rất cao, nó cũng vẫn giữ nguyên được cái ngấn, cái hình của trí-khôn ta. Không còn có cái gì thẳng từ trong lòng ta mà ra, thành-thực từ trong thâm-cung linh-hồn ta mà ra cho bằng những điều ta không nghĩ mà khát-vọng, không đo không đếm mà mơ-tưởng những sự lộng lẫy sáng sủa to tát. Trong những sự khát vọng ấy mới thật lộ cái chân tính của từng người ra, rõ rệt hơn là trong những ý-kiến đã lấy ngôn-từ mà diễn-đạt ra, tất là đã suy xét, đã cân nhắc trước rồi. Không cái gì giống chúng ta cho bằng những sự ta mơ-tưởng. Mỗi người chúng ta tùy cái bẩm tính của mình mà mơ-tưởng đến những sự vô-khả-tri và những sự vô-khả-đắc.

Vào độ nửa chừng cái năm 1831 đó, thì mụ già thuê trương nhà, dọn dẹp cho *Marius*, một bữa kia có kể chuyện cho cậu nghe rằng nay mai sắp đuổi vợ chồng nhà *Jondrette* ở phòng bên đi, không cho ở nữa. Cậu *Marius* vốn cả ngày đi lâu vắng, cho nên cũng chỉ gọi là có láng-diềng. Cậu nghe nói thế thì cậu hỏi :

-- Sao lại đuổi người ta đi ?

-- Bởi vì họ không trả tiền thuê nhà. Nhà ấy nợ hai hạn rồi.

-- Hai hạn là bao nhiêu tiền ?

— Hai-mươi phật lăng.

Marius nhân có ba-mươi phật-lăng để dành trong ô-rút. Lấy ra đưa cho mụ già mà rằng:

— Đây hai-mươi-nhăm phật-lăng. Âu là mụ trả tiền nhà cho người ta, còn năm phật-lăng thì cho người ta, mà đừng bảo là của tôi, nghe.

VI

Người thay chân

Về sau tình-cờ xui nên cơ lính của viên trung-úy *Théodule* lại đổi về đóng tại kinh-thành. Vì việc ấy mà bà-trẻ *Gillenormand* nồng ngụ được một ý-kiến nữa. Lần trước thì bà nghĩ ra kế dùng cậu *Théodule* mà do-thám công-việc của cậu *Marius*. Lần này thì bà nghĩ ra cái mưu đem cậu *Théodule* mà thay chân cho cậu *Marius*.

Có lẽ sau này cụ già cần dùng đến một cái mặt trẻ-trung trong nhà, phàm những cảnh tồi-tàn cần phải có những ánh-sáng rạng đông soi vào như thế, cơn rửa thì tìm được sẵn một gã *Marius* khác cũng là hay. Bà mới nghĩ rằng: Nếu vậy được. Chẳng qua cũng như một phụ-trương cải-chính trong quyền sách mà thôi. Những chỗ nào có tên *Marius* xin độc-giả đọc là *Théodule*.

Điệt-tôn với ngoại-tôn khác nhau phỏng là mấy. Vắng anh thầy-kiện thì tạm dùng một anh quan coi lính cầm lao cũng được.

Một buổi sáng kia, cụ già đương ngồi đọc một tờ báo nào, hình như là báo *La Quotidienne*, bỗng thấy bà con gái ở đâu bước vào, lên giọng thỏ-thẻ, khéo lên giọng bởi vì dịp này là dịp cất-nhắc cho cháu yêu của bà. Bà thỏ-thẻ rằng:

— Thưa cha, sáng nay có cháu *Théodule* nó vào thăm cha đó.

— Ai là *Théodule?*

— Thưa là cháu của cha.

- À!

Cụ à một tiếng như vậy rồi cụ lại cứ đọc báo, không nghĩ gì đến cháu nữa, cháu này chẳng qua là một gã *Théodule* chi chi đó mà thôi. Rồi thì vẻ mặt cụ sa sầm ngay lại. Phàm khi nào cụ đọc sách đọc báo, thì cụ hay đâm gắt như thế. Tờ báo cụ cầm ở tay, nguyên là một tờ báo của đảng vương-chính phục-cổ, hôm ấy có mấy lời bố cáo về một việc, thời ấy ở *Ba-lê* là việc rất thường. Bố-cáo rằng đến trưa hôm sau các học-sinh tràng Luật và tràng Thuốc sẽ họp nhau trước Vĩ-nhân lăng; - họp làm chi, họp để bàn — bàn vì một vấn-đề thiết-thời: vấn-đề đại-pháo của cơ quốc-dân hộ-vệ binh. Nguyên thời ấy Binh-bộ với đội quân hộ-vệ của quốc dân đương ý-kiến bất-đồng về những khẩu đại-bác để ở trong sân điện Lu-vê. Học-sinh hai tràng sắp họp nhau để bàn về việc đó. Bấy nhiêu là đủ như khêu cơn tức-giận của cụ *Gillenormand* vậy.

Lúc ấy cụ nhớ đến cậu *Marius*, vì cậu cũng là học-sinh, tất đến trưa hôm sau, cũng đi dự-nghị ở trước Vĩ-nhân lăng vậy.

Giữa lúc cụ đương nghĩ đến cái câu rất buồn-bực ấy, thì viên trung-úy *Théodule* bước vào. Hôm ấy cậu ăn-bận áo *xi-vin*, đó là một cách khôn-ngoan, bà-trẻ khéo rón-rén mà đưa cậu vào. Cậu ta nguyên đã tính trong bụng rằng: — Của-cải lão già tất cũng chưa đặt lợi-tức chung-thân hết cả. Thỉnh-thoảng ta ăn-bận giả làm binh-dân, tưởng cũng có lợi.

Bà trẻ đưa cậu vào đến nơi rồi cất tiếng giới thiệu rằng :

-- Đây là cháu *Théodule* của cha.

Rồi bà lại sẽ thầm-thì dặn cậu,

-- Cụ nói gì cũng khen cũng gật, nghe.

Rồi thì bà đi ra

(Còn nữa)

Những hồi từ đầu, đã in thành chín quyển, một bên chữ Pháp, một bên Quốc-văn, bán giá như sau này :

Phần thứ nhất				
Quyển	I	223 trang, bán	0$50
»	II	203	—	0 45
»	III và IV	159	—	0 35
»	V và VI	193	—	0 45
»	VII và VIII	319	—	0 65

Phần thứ hai				
Quyển	I	213 trang, bán	0$45
»	II và III	237	—	0 50
»	IV, V và VI	275	—	0 60
»	VII và VIII	231	—	0 50

Ở xa đình thêm tiền cước, mỗi quyển . . . . 0$20

Cả chín quyển gửi làm một gói, *tiền cước* 0 85

KHẢO VỀ Y-HỌC CŨ CỦA TA

Cẩm-nang trích lục

Bệnh ế cách phiên vị

(Tiếp theo)

Khi uống thuốc, chứng bệnh đã tấn, nếu bụng đói muốn ăn, cũng nhứt thiết đừng ăn gì vội, cứ mỗi ngày dùng năm đồng nhân sâm, hai đồng sao trần bì và một lạng lão hoàng mễ, sắc thang thỉnh thoảng cho nhấp một thìa. Để phù vị khí, mỗi ngày lại gia vị nhân sâm cho thêm nhiều lên, chừng mười hôm nửa tháng, rồi dùng trần mễ nấu cháo mà ăn, lại đợi răm ba hôm nữa, cho tì vị thật mạnh rồi sẽ ăn cơm, bằng chứng bệnh mới thư rồi mà ăn cơm cháo ngay, thì bệnh tái phát mà không chữa được.

Xem ngay như đôi khi ta ăn một chất gì khô ráo, đại khái như bánh khảo khoai dây bột tra hẹn, thì cũng nghẹn tắc lại, phải uống theo chén nước chè, mới có thể nuốt xuống được, lẽ đó dễ hiểu lắm. Vậy ế cách là bởi tinh chấp khô hạc, trị nên dùng sinh khương chấp bạch mật ngưu nhũ mỗi vị năm lạng, nhân sâm bách hợp mỗi vị 2 lạng, nấu thành cao, thỉnh thoảng nhấp một thìa, cho được, tư nhuận tì vị, còn như chứng bệnh do đinh huyết trở ngại, thì nên trục ứ, nhưng phải phân biện cho kĩ, nên lối thuốc thì quan gia. Hoặc do đờm diên ủng trệ, cũng nên ôn bổ làm chủ, bất tất trị đờm.

Tiểu dẫn

Chứng bất trị nên biết.

Ế cách phiên vị mà đại tiện sáp bất trị; hoặc nhổn mỏn như dương si, bất trị; miệng thổ nước rãi trắng bất trị; hung phúc bâm bực và đau như giao cắt, bất trị; chứng bệnh thuộc những người nhiều tuổi, bất trị

Bệnh quan cách

Quan cách, nội kinh chuyên bàn mạch lý, chứ không nói gì đến chứng bệnh cả; tên bệnh gọi là quan cách mới bắt đầu tự ông Cảnh-nhạc.

Nội kinh nói : mạch nhân nghinh thịnh, trong một hơi thở mạch chuyển bốn lần giở lên, là cách dương. (nhân nghinh là thốn khẩu [illegible] trong một hơi thở mạch chuyển bốn lần giở lên là quan âm ; (khí khẩu là thốn mạch bên tay phải) mạch nhân nghinh và khí khẩu cùng thịnh, là quan cách, quan cách mạch này thì chết, (này là mạch chuyển yếu) ông Cảnh-nhạc cũng cho mạch nhân nghinh thịnh là phủ bệnh thuộc tam dương ; mạch khí khẩu thịnh là tạng bệnh thuộc tam âm, (tam dương là thái dương, « tiểu tràng bàng quang » thiếu dương « tam tiêu và đởm » dương minh « đại tràng và vị » tam âm là thái âm « phế và tì » thiếu âm « tâm và thận » quyết âm « can và tâm bào lạc ») quan cách là chứng hậu âm dương thiên thịnh, vậy một nghĩa chuyên bàn mạch lý, một nghĩa chuyên bàn chứng hậu, tuy có khác nhau, mà âm dương quan cách, làm cho người ta bị nồng hại, thì nghĩa nào cũng thế.

Quan là bởi nhiệt kết ở hạ tiêu, cho nên hạ khiếu bế tắc mà đại tiểu tiện không tiện lợi ; cách là bởi hàn kết ở trung tiêu, cho nên trung khí ủng tuyệt không vận hành, mà ẩu thổ xung nghịch. Quan cách tức là cách trung có trở ngại, ăn không nạp, mà muốn thổ không thổ được, muốn tiện không tiện được, hàn nhiệt thiên cách, trên dưới không thông, đó là chứng bệnh khí cách, chữa trị tất phải dùng phép thổ, để thăng đề cách khí làm chủ, hoặc có đờm ủng, thì nên dùng thang nhị trần, hoặc do trung khí hư trệ, thì nên dùng thang bổ trung, đều là những phương tễ vừa thăng vừa dáng.

Quan cách chợt cái bạo phát, gọi là bạo bệnh, chứng này đại tiểu tiện đều bí, miệng khát, mà uống nước thì một nhát lại thổ ra, thổ rồi lại uống, uống rồi lại thổ, môi se mắt hoe hoe đỏ, mặt đỏ hoặc không đỏ, bụng đau hoặc không đau, cơm thì một hột cũng không nạp, mà nước uống vào một chén lại thổ ra chén rưỡi, đó là hàn tà nhập thận, âm thịnh cách dương, là chứng bệnh rất nguy cấp, trị nên dùng thang bạch thông mà theo phép hàn nhân nhiệt dụng (phương thì của ông Trọng-cảnh pháp thì ở nội kinh) nghĩa là bạch thông thang gia nhân si đờm chấp, mà thuốc uống thì để cho rõ nguội, sau khi cứu cấp, sẽ dùng thang hồi dương phản bản của ông Đào-tiết-yêm, kế dùng phương bát vị địa hoàng hoàn làm thuốc uống thường, để bồi dưỡng mệnh môn chân hỏa.

Tiểu dẫn

Bạch thông thang là nhiệt tễ mà lại gia nhân si đờm chấp là hàn dược, vì rằng: quan cách là chứng bệnh dưới lạnh trên nóng, dùng những nhiệt tễ để chữa hàn khí ở hạ tiêu, thì dương hỏa ở thượng tiêu, ngộ nhiệt thế tất cách cự mà không nạp, cho nên trong tễ thuốc nóng phải gia vị lạnh, thuốc uống khỏi cuống họng, mà tính lạnh của gia vị phai hết, tính nóng của nhiệt tễ bung ra thì đã qua dương phận đến âm phận rồi, phương pháp cổ nhân chế ra, thật cơ quan lắm.

Lại có chứng bệnh giống như chứng bệnh quan cách, mà không phải là quan cách.

Chứng này cũng ẩu cũng thổ cũng ăn uống không nạp, nhưng chỉ khác rằng : nước trong miệng thổ ra chua chua đắng đắng, hoặc xanh như nước lá chàm vò ra, bụng đau mà đại tiện không bí, đó là can mộc bốc uất mà sinh bệnh. Trị nên dùng ngô thù hoàng liên sắc đặc, nhấm nhấp luôn miệng, kế dùng bài tiêu giao tán sau khi bệnh khỏi, thì dùng phương lục vị hoàn điều bổ, nếu dùng phương trị quan cách mà trị, thì hại không nói xiết được.

(Còn nữa) Phùng-năng-Tĩnh

Dư luận Nam-kỳ

Nhà Việt-Nam ngân-hàng

Đời nào cũng vậy, nước nào cũng vậy, từ Đông sang Tây, từ Nam chí Bắc, có nước trên địa-cầu thì đều lấy nền kinh-tế làm mạch máu, nước nào nền kinh-tế nghiêng đổ, thì vận-mệnh nước ấy cũng phải nghiêng đổ, nước nào nền kinh-tế vững vàng, thì vận mệnh nước ấy mới được vững vàng. Ta hãy xét thì thấy ngay: bất luận nước nào, đã văn-minh rồi hay là chưa văn-minh cũng trọng thị đường kinh-tế, ngày ngày lo bồ-cứu, lo chấn-hưng, không dám để cho đình-trệ; có khác nhau chẳng qua là tùy theo trình-độ, nước tiến-tấn thì các quyền lợi lớn trong nền kinh-tế giao cho nước cả, không cho một người nào hoặc một hội nào chiếm đoạt, đến nước bậc-tấn thì còn phải để cho các nhà tư-bản hoặc hội này hội khác chiếm lĩnh khoách-trương lấy trường kinh-tế, đó là cái nấc thang, phải trải qua vậy.

Nước ta, trước kia chưa biết đường kinh-tế lợi hại thế nào, đó không phải lỗi của ta, phong-hội chưa mở-mang, thì nước nào cũng vậy. Ngày nay sóng kinh-tế nổi lên khắp chỗ, tiếng vang động dội đập vào tai ta, dẫu người không biết cũng phải biết, đã biết rồi mà không chịu xướng, không chịu làm, không chịu giúp, thì cái lỗi ấy mới đáng trách vậy.

Ngân-hàng là một cơ-quan rất yếu-trọng trong nền kinh-tế, mở mắt trông ra các nước ngoài như Anh, Mỹ, Pháp, Nhật, Trung... còn nhiều nước nữa, không nước nào là không có nhà ngân-hàng trong xứ của họ, và lại hễ họ đến một xứ nào buôn bán, thì cũng lo lập nhà ngân-hàng trước đã, nhà ngân-hàng thành-lập, ấy là nền kinh-tế khoách-trương, cơ sở họ vững-vàng. Nước ta ngày nay mới có nhà ngân-hàng, người mình lập, thật là chậm trễ rồi song chậm trễ mà có, ta cũng nên mừng.

Vì sao mà mừng? — Ai có học-thức, tri thức ít nhiều cũng biết rằng nhà ngân-hàng có biết bao là điều lợi ích: trước kia, đồng-bào ta có tiền đem gửi vào nhà ngân-hàng của người ngoại-quốc, chỉ làm giàu thêm cho người, ngày nay ta có nhà Việt-Nam ngân-hàng của ta, tiền ta ta gửi cho anh em ta, ta làm giàu có cho ta; trước kia ta vay ta phải hỏi nhà ngân-hàng người ngoại-quốc, ta chỉ đáng lời thêm cho họ, ngày nay ta có nhà Việt-Nam ngân-hàng của ta, ta không tiền ta vay anh em ta, ta làm lợi cho ta. Ta có chỗ đổi tiền, ta có chỗ cầm gửi thay thay thế bạc vàng đất ruộng, lại hễ giao nhận công việc gì có quan hệ với đồng tiền ta — quan hệ với đồng tiền ngoại-quốc, thì ta có chỗ giao nhận hẳn hoi, khỏi phải chịu quyền nói-báp của người ngoại-quốc. Nhà ngân-hàng không phải có chừng nấy quyền lợi mà thôi, phàm tất cả việc công-nghệ, việc thương-mại, việc tài sản, cũng đều nhờ đó mà mà mở mang thịnh vượng.

Việt-Nam ngân-hàng. Việt-Nam ngân-hàng, cái tên quí hóa thay! đáng yêu chuộng thay! Đồng-bào ta ai đã ký tên vô rồi, mau gửi tiền đi, ai chưa vô hội nên, nên ký tên vào, ở thế-kỷ này không thế-lực nào mạnh bằng thế lực đồng tiền, dầu làm tớ nó, hay làm chủ nó, sao cũng phải có nó, nó có thể chi-phối được cả vừa tinh-thần vừa vật-chất của nhơn loại thế giới. Chiến ngặt trong đường chánh-trị, không gì bằng chiến ngặt trong đường kinh-tế, cạnh tranh về đường võ-lực, không dữ-dội bằng cạnh tranh về đường kinh-tế. Cơ-khí đã bất hạnh sanh ra rồi, trong trường kinh-tế, xô đẩy ngày càng kịch-liệt, sống với đời ta cũng phải lăn-lóc, thử chọi với đời. Muốn cho nước mạnh, trước phải lo giàu, muốn cho nước giàu, cửa « Việt-Nam ngân-hàng » đã mở rộng kia, nên rủ nhau mau chân bước vào vậy.

C. L. B.

THUỐC TRỊ NÓNG
LẠNH VÀ RÉT
rất linh-nghiệm, rất có tiếng

Phải mua thứ hiệu con Bướm-Bướm mới là thứ thiệt.

Mỗi trong vé thuốc có gói theo giấy chỉ cách dùng, hãy y theo cách chỉ mà dùng mới thấy hay.

Thứ bột mỗi gói 0$10 — Thứ hoàn mỗi ve 0$10

Tiệm cái :
ĐẠI-QUANG DƯỢC-PHÒNG
46bis, Tổng-đốc Phương, Cholon

Có gởi bán cùng mấy tiệm thuốc bắc khắp cả xứ Nam

NÊN MUA ĐỒNG HỒ
THẬT TỐT
CHẾ TẠO Ở BÊN TÂY

LIP

Bảo hành 3 năm
Giá bán. 13$00
Bán tại nhà **CHABOT** Hanoi
Ở xa hàng gửi theo cách lĩnh hóa giao ngân

DELEULE & DETOUILLON

76, Phố hàng Trống, Hanoi

Quí-khách nên mua những xe-đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng

XE-ĐẠP TERROT :

Thượng hảo hạng	75$00
Hạng đi đường xa B.	68.00
Hạng đi đường xa A.	66.00

XE-ĐẠP ALCYON :

Thượng hảo hạng	72.00
Hạng đi chơi	66.00
Hạng đi đường xa.	54.00

XE-ĐẠP « DRAGON D'OR » [illegible]

3036

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI
42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Thu nửa tiền

Tối thứ tư 27 Avril 1927
Chèo cổ
TÔN-MẠNH TÔN-TRỌNG

Xem tích này mới rõ câu phương-ngôn: Mấy đời bánh đúc có xương, mấy đời dì ghẻ có thương con chồng. Tích này có luân-lý mà lại có câu hát riêng (Giọng ba-than ba-vãn) của vai đào Trịnh-nguyên, nghe rất áo não.

Tối thứ năm 28 Avril 1927
TRẬN CƯỜI
MẢNH GƯƠNG NHÂN SỰ
Chèo cải-lương

Tích này đáng làm gương cho bọn chơi bời lêu lổng đến nỗi khuynh gia bại sản rồi rủ nhau đi kéo xe, ngờ đâu kéo chuyến xe nhằm ngay phải vợ mình, thật là đáng kiếp.

Tối thứ sáu 29 avril 1927
Chèo cổ
MỘT CỦA MỘT CON

Cổ tích rất hay! Những vai chủ động trong tấn kịch này có cái lương-tâm lạ lùng.

Phải đề phòng về cái nắng-nôi về mùa-hè này

Thấm-thoát mùa-hè đã tới nơi rồi, biết bao nhiêu các bệnh truyền-nhiễm lại cũng về [illegible] cùng trở lại, như là bệnh dịch-tả mà năm ngoái đây đã làm cho đồng-bào ta thiệt-hại biết bao nhiêu là nhân mạng. Vậy thì tới mùa hè, ta cần phải có cái máu tốt và khỏe-mạnh mới được để mà đối địch với mọi tật bệnh về mùa-hè nó đang nhòm nhỏ ta kia. Vì rằng phàm người nào cơ thể nhọc mệt, không đủ sức lực, nghĩa là khi khuyết không được sun đỏ, lại chứa chan cái chất độc, thì các giống vi trùng lại càng được dịp mà sinh sôi nảy nở ra lắm. Như vậy, ta đủ hiểu rằng, ta nay cần phải tẩy huyết đi mới được, nghĩa là phải dùng một thứ thuốc đã kén trọn rất kỹ càng để tống những chất độc ở trong huyết ra. Đành rằng ta phải tẩy huyết, nhưng trong cái sổ dài ràng-rặc biết bao nhiêu tên các thứ thuốc hiện ra trước mắt ta, thì ta biết kén trọn thứ thuốc nào cho phải?.........

Chẳng phải ngần-ngại chi cả, tôi dám khuyên ai nấy nên dùng ngay thứ thuốc *Dépuratif Sensal*. Thật thế, thứ thuốc ấy đã khảo-sát kỹ càng cho hợp với thủy thổ khí hậu xứ ta, ta muốn tẩy huyết thì chỉ thuốc ấy là có lợi vạn toàn cho ta thôi.

● Thuốc ấy làm cho huyết được trong sạch và đủ sức lực mà đối địch với các giống vi trùng, nó làm cho khỏi các bệnh ngoài da nhiều khi do khuyết có chất độc mà sinh ra. Các bệnh như trễ, huyết mạch không được lưu-thông, vì già yếu, thiên đầu thống, đau thận, sưng mạch máu, bệnh trĩ, lòi rom bệnh giang mai, mà uống thứ thuốc đã kể cứu rất kỹ lưỡng này, thì đều thấy thuyên cả và nhiều khi được khỏi tuyệt nọc.

Ngoài các cái lợi trên ấy, thuốc *Dépuratif Sensal* lại còn cái lợi rẻ tiền nữa, vì rằng mỗi nửa litre giá có 1p.50, thế mà làm thứ thuốc tẩy huyết chỉ bằng nửa trừng ấy mà cũng giá ngang nhau.

Hỏi mua ở hiệu bào chế Chassagne, 59, rue Paul Bert, Hanoi

Ở Bắc-kỳ ta thì chỉ hiệu ấy bán thôi.

Ở các tỉnh xa gửi về mua, phải gửi thêm [illegible]

Furan **CUỘC BÁN ĐẠI QUẢNG-CÁO.** Pervenche

Chớ bao giờ mua một cái xe-đạp rẻ quá, vì chắc là xe hạng xấu. Nhưng một cái xe hiệu thượng-hạng thì lại đắt quá, vì chỉ một cái tên hiệu đã đắt hơn cái xe-đạp rồi. (Peugeot từ 72$ đến 78$, Terrot từ 68$ đến 75$, Alcyon từ 66$ đến 72$, Diamant từ 64$ đến 70$.) Vậy nên mua một cái xe Furan là xe hiệu thượng-hạng, và là hiệu cũ nhất (năm 1883) và bán theo giá đại quảng-cáo hàng, thì là một cái xe-đạp hiệu thượng-hạng bán rẻ nhất Đông-dương (Furan touriste chỉ có 44$ và S. A. F. grand luxe 48$).

XE ĐẠP **PERVENCHE**	Men đen, đỏ và xanh, jantes demi-nickel, guidon kiểu Anh, pompe, sacoche, timbre, carter, đảm-bảm 4 năm, có 1 frein 38$00, có 2 freins 39$00, kiểu Anh 41$00. Vàng 2 freins 38$00. Jaune demi-course.	34$00
XE ĐẠP **FURAN**	Đen, đỏ, xanh 1 frein 41$00. Vàng demi-course.	37.00
	Đen, đỏ, xanh 2 freins 42$00. Vàng 2 freins.	41.00
	Đen, đỏ, xanh kiểu Anh, yên kiểu nặng	44.00
XE ĐẠP **S. A. F.**	Đen, xanh, đại lịch-sự, 2 freins yên kiểu nặng, pédales caoutchouc, carter đại lịch-sự.	47.00
	Đại lịch-sự kiểu Anh	48.00

Lời dặn. — Ai mua một cái xe PERVENCHE hay một cái xe FURAN giả tiền ngay, hoặc lĩnh-hóa giao-ngân, thì được tặng không 1 cái đèn đất đẹp đáng giá 3$50, và mua một cái xe S. A. F. thì được tặng không một cái đèn điện đẹp đáng giá 6$00. Chỉ tặng đến ngày 1er Juin 1927, là ngày mãn cuộc bán đại quảng-cáo.

Lời dặn quan-trọng. — Sau ngày 1er Juin 1927, xe Pervenche sẽ bán theo giá thường là 42$00, xe Furan 45$00, xe S. A. F. 54$00. Nên nhân dịp giá hạ về cuộc đại-quảng-cáo mà mua ngay.

Monsieur DEBIOLLE, 116, Avenue Grand Bouddha, Hanoi.

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Cáo bạch

Kính trình các quý khách biết rằng chẳng còn mấy ngày nữa đã hết xuân sang hạ, nếu bản rạp diễn luôn mấy tối hát đặc biệt này để hiến một cuộc mua vui trong mấy ngày cuối xuân này.

Tối thứ tư 27 Avril 1927
Nữ ban
QUAN ÂM THỊ KINH

Tích này hồi năm ngoái đã diễn nữ ban một lần được các quý khách chiếu cố và ngợi khen. Lần này bản hội lại cất những đào đích đáng ra đóng trò. Vậy ước gì lại được các quý khách chiếu cố cho.

Tối thứ năm 28 Avril 1927
ĐỨC MẪU THOẢI

Tích này phần nhiều các quý khách đã [illegible]. Lần này xin chọn các đào kép đích đáng ra trò để tả cho đúng câu: Buồn cười có một chỗ Thảo-mai xuất giá.

Thảm sầu *không hai* lúc công chúa hàm oan.

Tối thứ sáu 29 Avril 1927
CON GIỜI VÂNG LỆNH GIÁNG SINH

Trừ tà sát quỷ anh linh dấu truyền.

Vui nhất là cảnh khi hai bà giáng trần hát lối mường giọng keo nghe rất hay.

Tối thứ bảy 30 Avril 1927
SÙNG SƠN THÁNH MẪU

Bất tử chi nhất giả. Giáng sinh thử nhị yên. Anh linh truyền ngoại-quốc, uy pháp trấn nam thiên. Khi ngài giáng trần, hiện hình trêu cợt hành khách làm trò rất buồn cười, và lúc đối đáp văn thơ với quan Trạng nhiều câu rất lý thú.

Tối chủ nhật 1er Mai 1927
LONG PHỤNG ĐẦU THAI

Vui mừng lúc cận kề gia biến. Thảm sầu khi đày đọa lê viên, giận ai đem dạ đảo điên Thương ai luống chịu sầu riêng một mình.

Sự tích rất hay đủ cả hỉ lộ ai lạc.

Hội Sán-Nhiên-Đài giải tán và bán tên hội, mối hàng, quần áo, mũ-mãng, tranh-cảnh, đồ-đạc vân vân của hội dùng để hát và các món nợ của hội.

Theo như nhời của hội bá cáo ở trong báo Khai-hóa nhật-báo số 1712 ngày 16 Avril 1927 trang thứ 3 cột thứ tư và thứ 5.

Giá bán tất cả định là 3500p.00 hạn trong một tuần lễ *kể từ ngày 23 đến 30 Avril 1927*, ông bà nào muốn mua thì xin mời lại nhà hội ở phố hàng Mã mây, số nhà 18, tỉnh Hanoi *từ 8 giờ đến 9 giờ tối* xem đồ đạc.

Định giá mua bao nhiêu xin viết ngay thơ cho *ông Vạn Xuân ở phố hàng Xe-điếu số nhà 12 Hanoi.*

Sau ngày 30 Avril, hội-đồng giải tán sẽ họp để giấy xét xem có thể bán cho ông bà nào được thì sẽ có thơ trả lời.

Người mua phải giả tiền ngay, tiền vào sổ văn tự cùng các tiền phí tổn khác về việc mua tại người đứng mua phải chịu.

Giấy mua thì phải làm theo kiểu mẫu của hội đã lập sẵn và để tại nhà hội.

3068

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB

32 Phố Đồng-khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau-đớn — Thay răng chữa răng — Thăm bệnh.

Có phòng khám bệnh cho người An-nam, mở cả ngày.

Tính giá riêng 3065

新民書館

IN ĐÃ GẦN XONG

CENT DICTÉES

Préparation
au Certificat d'Etudes
et au Concours d'Admissions aux E.P.S.

Prix: 0$40

CHOIX DE DICTÉES EXPLIQUÉES

Cours Elémentaire
Certificat d'Etudes Elémentaires Indigènes

Prix: 0$35

EDITIONS TÂN-DÂN THƯ-QUÁN

NẾU thấy ai mắc bệnh xuyễn, bệnh ho thì nên bảo người ta dùng thuốc bằng bột, bằng điếu văn (REMÈDE D'ABYSSINIE EXIBARD EN POUDRE, CIGARETTES).

Thuốc này hiền các lương-y ai cũng lấy làm hiệu-nghiệm. Mỗi năm chữa được hàng nghìn người khỏi bệnh.

Để bột trong một cái đĩa, hoặc trên một mảnh kim-khí mà đốt, rồi thở cái khói thuốc, thì lập tức đỡ ngay. Cứ thử mà xem, sẽ thấy kiến-hiệu lạ thường. Hút thuốc quấn Abyssinie Exibard (CIGARETTES D'ABYSSINIE EXIBARD) cũng hiệu-nghiệm lắm.

Trên cái băng quấn chung quanh hộp thuốc có in dấu-hiệu sau này mới là thực hiệu:

MARQUE DÉPOSÉE

Có bán tại: H. FERRÉ & Cie, 28, Rue Richelieu, Paris.

Gởi bán tại } BLANC, Hanoi
MONTÈS, Hanoi

Agents généraux en Indochine : CHARRIÈRE, DUFOURCQ, [illegible] & Cie

---

正號金泰獅子
名茶

KAM-TAI

Marchand de thé de Chine

Chè là thứ thực phẩm hằng ngày thường dùng mà thích-hợp vệ sinh, chè có nhiều tên hiệu khác nhau, mà cách chế tạo cũng phải kén chọn công-nhân [illegible] như cành vàng lá ngọc, thấm được khí thanh của núi non, mây ủ sương ấp tại hương-thu được tinh tú của giời đất, nên chè thơm hơn hoa lan, ngát hơn cỏ thụy, chè tốt như thế, nên uống có thể [illegible] tao não óc, mở mang trí khôn, nhuần đủ tinh thần được. Chè lại là một thứ lễ vật rất quí-hóa vậy. Nếu khảo xét cho kỹ thì nước Tàu xuất sản ra các thứ chè tốt nhất ở trên thế giới này. Nên chè Tàu có đủ khí chủng kỳ dị, mà cách làm chè cũng phải phân biệt kỹ-lưỡng: thứ tốt thì có ích cho vệ sinh, thứ xấu lại có hại cho tỳ-vị nữa. Thế nên nghề làm chè phải nghiên cứu cho kỹ càng, người dùng nên cẩn thận. Hiệu chè chúng tôi mở tại tỉnh Quảng đông và Hương-cảng hơn chục năm nay, nên đã kén chọn được nhiều thứ chè liên-tâm, ô long, thủy-tiên, vân vân, thật tốt ở núi Vũ-di và ở đất xứ tỉ Trung hoa, các [illegible] chè này là do chủ nhân chúng tôi thân chính đi dò công kén chọn, không tiếc tư bản, không quản khó nhọc, lại thêm được mấy vị danh sư, biệt hạng tốt nghiệp đã tinh xảo về nghề làm chè giúp công chế-tạo phơi sấy, nên chè của bản hiệu mới thành được một thứ thực phẩm có ích như vậy. Chè của bản hiệu lại có đủ độ thuần-hậu thơm mát, hàng tốt giá phải, nên đã [illegible] ngài có lòng chiếu-cố bất kỳ nhiều ít, bản-hiệu cũng nhất luật hoan nghênh, các ngài muốn dùng chè thơm ngon, xin nhận ký hiệu Kim-Thái sư-tử) [illegible] mà mua mới thật là chính hiệu.

Kim-thái chủ-nhân Hoàng-địch-Phường cẩn-bạch

HAIPHONG: Số nhà 140, Phố Khách,
Téléphone 272.
HANOI: Số nhà 3, Phố hàng Ngang
Téléphone 480.

記 **YỤ-KÝ** 裕

39, phố hàng Ngang, Hanoi

Có bán đủ các thứ đồ vàng bạc, châu-báu, đồng-hồ, nhẫn kính, đồ xứ, vân vân.

Công việc làm rất khéo, giá bán tính rất hạ.

Giây nói số 629

菩薩
BỒ TÁT

HIỆU BÁN ĐỦ CÁC THỨ THUỘC VỀ ĐIỆN:

CƠ-QUANG

138, RUE DU COTON, HANOI
Téléphone 599

Quạt máy hỏng xin các quí khách cứ đem lại hiệu CƠ-QUANG, hiệu ấy chữa cẩn-thận và được vừa ý các quý khách.

*Hiệu ấy nhận cả mắc đèn các nhà tư và đứng xin lửa tại nhà máy, có cả xưởng mạ kền và lại bán cả quạt máy treo trần và để bàn marque **Marelli** có tiếng xưa nay, các quý-khách đã rõ không cần phải nói.*

Xin các quý-khách chiếu cố giá tính phải chăng

NGUYỄN-NGỌC-NHA cẩn-cáo.

6.096

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọt.

Giá tiền 0$90 3001

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

1 huốc này rất hiệu, rất có tiếng nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: 1$30

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: 0$80

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ
L. BLANC
81, phố Paul-Bert, Hanoi

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Urotropine

Giá 1$80 một hộp

Lại mới sang!

Giường Hongkong bằng sắt có vòng đồng. Giường Hongkong toàn bằng đồng, cột vuông, cột tròn, có nhiều kiểu mới rất nhã.

Các kiểu gương soi và các thứ khung trạm lối mới.

Gương soi chàm cạnh có thứ to đến 2 thước tây.

Hiệu Trịnh-Xuân-Nghĩa
Số bảy, phố hàng Gai, Hanoi

Rượu bồ-đào:

• TONIQUE TONKINOIS •

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem kỹ và [illegible] cho kỹ kẻo nhầm to!!!

● Các thứ rượu nho càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « *Tonique Tonkinois* » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ: 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI

Xin xem kỹ các cáo-bạch của bản-hiệu ở trong thứ tư tờ báo này.

Muốn trị bệnh rôm sảy thì dùng thuốc LE SUDOL thật là công-hiệu vô song.

Vì thuốc ấy làm cho khỏi ngứa-ngáy.

Vì thuốc ấy làm cho da dẻ được mát mẻ dễ chịu.

Mỗi hộp : 0$50

Có cả cái chấm bột nữa

CHỈ TẠI HIỆU BÀO-CHẾ :

CHASSAGNE

Số 59, phố Paul-Bert, Hanoi
có bán thôi.

RƯỢU PIPPERMINT

ĐÒI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Rượu này uống mất khan tiếng và tiệu.
Làm bằng đường tin anh.

BÀ CHÚA NHỮNG CRÈMES BẠT-HÀ.
Pha lộn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm.
Hãng cất ra từ năm 1796 ông **GET FRÈRES** ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

Thế nào là bệnh trĩ ?

Bệnh trĩ là mọc mụn trong đại chàng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại-tiện lại thấy ra huyết, thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kíp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chàng.

Vậy xin Liệt quí lưu tâm giới thiệu cho vạn tạ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM
Trĩ khoa y-sinh
7, Hàng Buồm, Hanoi
3053

ĐỒ KIM-HOÀN

BIJOUX GOLDTUBÉ

Dùng rồi lại bán lại 1 fr. một gam

2 fr.00
Tiền cước : 0.60

Các thứ nhẫn gọi là BAGUES ECUSSON trên này, thực là chắc chắn đúng tuổi. Có khắc hai chữ đầu tên, hoặc khắc cả tên như « MARIE » « SUZANNE », « SOUVENIR », giá : 1 fr.75. Xin quý-khách biên cả số cái kiểu nhẫn muốn mua.

Hôm nay các ngài mua một cái nhẫn, nếu các ngài không ưng ý, thì chuyến tàu sau bản hiệu sẽ tiền lại trả.

Còn như cái khổ nhẫn, thì các ngài lấy một miếng giấy bồi, khoét một cái lỗ vào đấy làm mẫu. Rồi gửi một cái mandat 2 fr.20, đến hiệu

BIJOUX GOLDTUBÉ, Rayon B
211, Rue Saint-Honoré, PARIS

thì chuyến tàu sau các ngài sẽ nhận được cái nhẫn và quyển Ca-ta-lô có vẽ những đồ tặng.

NHÀ BA-CHUÔNG

Tức là hiệu Bào-chế MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghíp.

Mắc bệnh ghíp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghíp, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets

3081

DELEULE ET DETOUILLON

76, Rue Jules-Ferry, Hanoi

Súng và thuốc đạn Hiệu « *Verney Carron* »

MUỐN HỎI TIN TỨC GÌ HAY GIÁ CẢ SẼ TRẢ LỜI NGAY

HIỆU-BÀO-CHẾ CHASSAGNE

59, phô Paul Bert, Hanoi

Bán hạ giá :

Sà-phòng cạo râu hiệu **Gibbs** giá 0$25 một miếng
— kiểu đẹp — 0,35 —
Nước súc miệng lọ nhỏ — 0,35 một lọ
— lọ nhớn — 0,60 —

Mua được một tá trở lên sẽ được trừ hoa-hồng năm phân 5 %

HỠI CÁC NGƯỜI MẮC BỆNH TRĨ, nếu các ông đã dùng đủ các [illegible] rồi mà chưa khỏi thì [illegible] thuốc bôi POMMADE [illegible] [illegible]

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU
BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khi huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra ráo phổi, làm cho hay ho vặt.

ẤY LÀ :
THUỐC NƯỚC
BỔ HUYẾT
MÁU BÒ 1$40

3001

NHÀ BA-CHUÔNG

Tức là hiệu Bào-chế MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, xưng dạ dầy, đau dạ dầy, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc :

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai : 1$10

Có bán tại : Nhà Ba chuông, Hanoi

3001

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống, Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kế-nghiệp

Lập tự năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-Minh ở phố Tràng-tiền (Rue Paul-Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI :

VIN KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và đàn bà ở cữ* .... *Một litre :* 2$40
Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước.* *Một chai :* 1,25

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt.* *Một chai :* 1,25

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghíp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗng* ...... *Một chai :* 1,25

GOUTTES NUTAL, [illegible] — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều.* ...... *Một chai :* 0,20

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay
Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu

3063

BOLINDER'S

MÁY MÔT-TƠ CHẠY BẰNG HUILE LOURDE

Máy môt-tơ tàu thủy.
Máy thụt dùng để lấy nước vào ruộng.
Máy điện-khí.

Máy này chạy rẻ gấp 10 lần thứ máy chạy bằng Et-săng

Hỏi tại : M. Jacotot, Hôtel Continental, Saigon

ĐÃ XUẤT BẢN RỒI :

« NHỮNG KẺ KHỐN NẠN »

(LES MISÉRABLES)

Soạn giả : **Victor Hugo**
Dịch-giả : **Nguyễn-văn-Vĩnh**
VĂN PHÁP VÀ VĂN QUỐC-NGỮ ĐỐI NHAU

GIÁ BÁN : Phần thứ nhất, quyển thứ 1, mỗi quyển. 0$50
— — 2, — . 0.45
— — 3-4, — . 0.35
— — 5-6, — . 0.45
— — 7-8, — . 0.65
Phần thứ hai, quyển thứ 1, — . 0.45
— — 2-3, — . 0.50
— — 4-5-6, — . 0.60
— — 7-8, — . 0.50
Tiền cước gửi Recommandé, mỗi quyển. 0.20
— *cả 9 quyển gói làm một.* 0.85

Quyển thứ 3 và 4, phần thứ nhất đóng nhập một.
— 5 và 6, — —
— 7 và 8, — —
— 2 và 3, phần thứ hai —
— 4-5 và 6, — —
— 7 và 8, — —

UỐNG RƯỢU CHAMPAGNE

PHẢI UỐNG THỨ

Pommery & Greno

mới là sành-rượu
và lịch-sự

Bán tại L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saigon, Pnom-Penh.

3007

GRANDS MAGASINS REUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI

Xe đạp « MORO » đã lắp sẵn sàng, cả bánh ru-líp, chắn bùn, hãm bánh. .... **Giá : 32$00**

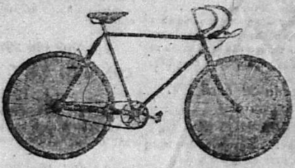

Xe đạp « MORO » đã lắp sẵn sàng, moyeux à ailettes.
Giá đặc biệt : 48$00

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG
東法滙理銀行
SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chỉ dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi :
21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900,
4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 1923,
10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

TƯ BẢN DỰ ĐỊNH : Francs **72.000.000**
TƯ BẢN NỘP RỒI : » **68.100.000**
TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGÂN NGÀY 30 JUIN 1294 : » **81.089.020**

Chánh quán tại : Paris (VIIIe), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự : M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).
Phó trị-sự : M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điền-Việt Thiết-lộ.
Tổng chủ nhiệm : M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi lại nhà băng về phòng (Service des titres).

Biệu viết tắt để gửi điện-tin : INDOCHINE.

3048

Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn

Le Gérant : NGUYỄN-VĂN-LUÂN